

Berzah Yolcusu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

17.09.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Hayat diyoruz ve yaşamaya devam ediyoruz..
Onca kırıklık,
Onca acı,
Onca Hüzne rağmen,
Yaralarımıza üfleme üfleme bir şey yok diyoruz etrafımıza.
Ve en çok kendimizi kandırıyoruz aslında.
Üflemeyi bırakıp konuşmaya başlasak,
Bir daha asla susmayabiliriz belki de.
Öyle çok ki kan kaybımız,
O kadar büyük ki kendimize olan yalanımız.
"HAYAT" Diyoruz ve susuyoruz..
Derdimden büyük Rabbim var diye biliyoruz.

Berzah Yolcusu

Adamlık

Yanıdakinin kim olduğunu bilmek istiyorsan, önce kendine bakmalısın hayat aynasında.

İyiye de, kötüye de unutma ki senin yansıman.

Sen ne kadar adamsan yanındakilerde öyle.

Şanma ki; her kötü seni bulur.

İşte tam da bu yüzden, kalp kalbe karşıdır, kalp kalbin aynasıdır.

Berzah Yolcusu

Ağlıyorum

O kadar çok uyumak istiyorum ki.
Oturduğum yerde gözlerim kapanıyor.
Ama beynim hala aynı.
Uyutmuyor.
Hiçbir şey işe yaramıyor.
Uyuşmuş bedenim.
Bir tarafım titremekte.
Bir tarafım yanıyor.
Ve ben yine ağlıyorum.

Berzah Yolcusu

Alabildiğine Sevmek

Seni alabildiğine sevmek.
Hiç bir şeyi umursamadan, bütün karanlıkları hiçe sayarak sevmek.
Tutmak ellerinden mesela, derinlere inmek.
Ve gitmek seninle var olan her yere.
Hep sen olmalı.
Hep seni yaşamalı.
Ve seninle yaşlanmalı.

Zor umuttur bizim için.
Zor bir sevda iklimi.
Zor bir serüven.
Ama ömürlük.
Ama ölümlük.

Dualar eder insan.
Mutlu bir gelecek için.
Dualar eder insan.
Seninle bir ömür için.

Duayı kabul eden Allah.
Yakındır sana Şah damarından.
Duayı dilenen insan.
Döksün gözünden yaşı.
Kabul etsin Rabbim tüm yakarışları.

Berzah Yolcusu

An Gelir

Uzaklaşmak istiyorsan bir insandan,
Bin bir türlü bahanen olur her şeyi kolaylaştıran.
Ben yalan söylemem dersin,
Büyük yalanlarla idame ettirirsin hayatını,
Farkında bile olmazsın belki de.
An gelir susarsın.
An gelir kaçarsın.
Ama susmanın da kaçmanın da bir bedeli vardır.
O bedel ya öldürür seni.
Ya döndürür hayata.

Berzah Yolcusu

Anlatabilsem

Bi anlata bilsem içimdeki seni.
Bi yaşaya bilsen bendeki beni.

Yıllar öfkesini üzerime salmış yine.
Mevsimler hıncını alıyor benden.
Ve ışıklarım sönmüş.
Ve nasır bağlamış duygularım.
Senden ötesine yer yok.
Senden ötede aşk yok.

Her şeyim sen.
Her yolum sana çıkıyor.
Attığım adımda mutlaka sen varsın.
Umursamaz tavırların.
İkilemde kalan hayatın.
Ve sana ömürlük değil, ölümlük kucak açmış sevdam.

Bahar gelmeyecekmiş.
Mevsimler hazan da kalacakmış.
Umrumda mı hayat.
Umrumda mı dünya.
Umutlarım çığlar altında.

Her şiirde kanatıyorum tüm yaraları.
Her şiirde anlatıyorum sensiz uçurumları.
Yüreğim sana nasıl susamış bir bilsen.
Ah birde anlaya bilsen anlatılanları.
Dilimde düğümlenen tüm sözcükleri.
Kaderimi, yazgımı ve sensiz çaresizliğimi.
Bir göre bilsen.
Bir dokunma bilsen hislerime.
Ettiğin sözcüklerden utanırdın belki de.

Öfkem kabardı yine bu gece.
Ay çıkmıyor.
Gün bitmiyor bu gece.

Şimdi sana hangi dileği tutacağım.
Hangi umuda yelken açıp sana geleceğim.
Hadi söyle, mah cemalini nasıl izleyeceğim.
Seni Rabbimden başka, kimden dileyeceğim.

Öyle bir yer kapladın ki bende.
Dolduramıyor hiç bir şey boşluğunu.
Araya koyduğun uçurumlar tüketiyor umutlarımı.
Kendimden geçiyor, insanlıktan çıkıyorum.
Ekmeğimde, aşkımda, hayalimde sen.
Seni nasıl sevdiğimi bir anlayabilsen.
Bir yaşaya bilsen bendeki seni.
Bir anlaya bilsen.
Bir anlata bilsem.
Anlayacaksın sevdamı.

Anlayacaksın sevdanı.

Berzah Yolcusu

Anlatamadım

Çılgılığım gecenin sessizliğini boğarken; Yalnızlığımın son şiirini yazıyorum belki de. Her defasında olduğu gibi, bu şiirde de seni anlatacağım. Biraz tutsak, biraz suskun, biraz yıkık mısralarımda...

İşte; sensiz geçen binlerce geceden biri daha. Yine hasret, yine yalnızlık, yine gece uzadıkça uzuyor ve her zaman ki gibi uyku tutmuyor. Bu gece de o kadar solgun ki yüzüm, sanki sabaha çıkacak gücüm yok. Öylesine mahzun, öylesine yorgun ve bıkkınım işte...

Anlatacağım dedim de; Aslında neyi anlatacağım ne yazacağım onu da bilmiyorum. Mesela; Eskiden seni ne kadar çok sevdiğimi yazardım hiç sıkılmadan. Bazen nefretimi, hatta sana olan öfkemi bile yazdım sevgimin yanında. Hiç bitmezdi yazacaklarım, hep daha fazlası gelirdi ardından. Ve şimdi günler ayların, aylar yılların peşi sıra geçip gitti, ömrüm bitti. Ama ne sen bittin ne de sayfalar yetti seni anlatmaya.

Sevmek bu kadar zor muydu? Bu kadar çok canı yanar mıydı insanın? Neden kaçıyoruz ki sevmekten, Neden hiçbir şey yaşanmamış gibi gidiyoruz? İşte herkes gidiyor ve durduramıyorsun gidenleri. Birkaç kelime sarf edemiyorsun arkalarından.

Tıpkı sen gibi.

Tıpkı ben gibi.

Tıpkı biz gibi.

Ve en sonunda; Kelimelere dökemeyeceğin, anlatmaya gücünün yetmeyeceği acılar olup, bir bir çıkıyor karşına.

Sevmek suç.

Özlemek suç.

Hatırlamak suç.

Her şeyin suç olduğu bu hayatta, bu acılarla, Hangi sebeple yaşayıp, Neyi; ne şekilde anlatabilirim ki...

İşte bu gecenin de sonu geldi. Güneş doğdu ve yeni gün başladı. Bense; hala sensiz gecen onca yılın ardından, seni hala sevdiğimi iliştirerek mısralarıma, Her zaman ki gibi sonsuzluğa uyuma heyecanımla gözlerimi kapatıp, sözlerimi bitiriyorum...

Elveda diyerek kapatıyorum gözlerimi ve son olarak aynı günün çocuksu sevdası, aynı günün çocuksu heyecanımla, belki de son kez seni sevdiğim söylüyorum.

S-E-N-İ_____S-E-V-İ-Y-O-R-U-M

Berzah Yolcusu

Anlayacaksın

Bir gün anlayacaksın.
Ve o gün çok geç olacak.
Bense mazinin tozlu rafları altında kalıp, sana sitem etmekle geçireceğim ömrümü.

Anlayacaksın.
Ayırt edeceksin seveni de sevmeyeni de.
Her şey bir bir çıkacak karşına.
Ve bil ki, şu an ki halinden daha çok acı verecek bu anlayış.
Kimse duymayacak.
Kimse olmayacak.
Yalnız ve çaresiz.
Hıçkırıklarınla baş başa.

Olmasın.
Sen mutlu ol.
Sen hep gül.
Sen hep tutun hayata.

Artık susuyorum.
Yokluğuna değil varlığına.
Ağlamana değil gülmene.
Acına değil sevincine.
Susuyorum.
Ve gidiyorum.

Berzah Yolcusu

Anlayana

Her Şey güzel olacak diye, hep avuttuk kendimizi..
Az kaldı, Ha gayret...
Dzelecek, toparlayacaksın...
Her Şey bitecek, bu da geçecek....
Biraz daha sabredersek zaten, ömür bitecek.
Bir paket pamuk, bir kaç metre bez, birazda tahta.
Sonrası safta...
Sonrası muamma...
Sonrası anlayana....

Berzah Yolcusu

Ansızın

Bir gün ansızın gideceksin.
Hatıraların hatırı bile olmayacak sen gidince.
Seveceksin.
Sevdiğinin ruhuna dokunacaksın. Ama olmayacak. Sen yine öleceksin.
Gideceksin.
Sinsice, sessizce.
Haber vermeden yok olacaksın.
Helallik almadan.
Ben gidiyorum demeden, gideceksin.

Berzah Yolcusu

Asılı Kalmak

Gülüşünde asılı kalmak
Ve nefesinde.
Ve sende hayat bulmak.
Yorgun yıllarına huzur olmak.
Yüreğinde seninle birlikte atmak.
Birlikte tutunmak hayata.
Birlikte anlam katmak yaşanacaklara.
Yol olmak, yoldaş olup birlikte yürümek.

Ama bilmiyorum.
Kör kuyudayım.
Ne tutacaksın elimden ne yürüyeceksin yol olup.
Ne yüreğine asacaksın ne de umut edip bel bağlayacaksın.
O anlıktı yaşananlar
O anlıktı hissettiklerin.
Bense boş teneke gümbürtüsüydüm.
Ama bil ki; hep saklı kalacaksın...
İçimde saklanacaksın.
Tıpkı dün gibi.
Tıpkı bugün gibi.
Hep duamda olacaksın.

Berzah Yolcusu

Aşk

Aşk yanıp kül olmaktı.
Aşk anlamaktı.
Aşk yaşamaktı.
Aşk her zorluğa rağmen aşktı.
Şimdi ben.
Kül oldum.
Anladım.
Zorluğa katlandım.
Ama sensiz yaşayamadım.

Berzah Yolcusu

Aşk Ya

Susacaksın, dilin değil kalbin lal olacak.
Ağlamayacak dik duracaksın.
Sevdanı toprağa gömüp üzerine su serpeceksin ki ferahlasın kalbin.
Sonra dönüp bakacaksın aynaya, kendinle övüneceksin.
Bir aşkı toprağa koymanın gururunu yaşayacaksın.
Ama unutma ki ne yaparsan yap,
Aşk ya bu;
İnsan da toprak.
Filizlenir yine tohum serpmesen de.
Kalp gördü mü, ne toprak dinler ne angarya...

Berzah Yolcusu

Aşk ı Kıyamet

Yalnızlığın neresindeyim.
Ne söylesem boş, anlamsız sabahların ötesindeyim.
Düşüncelerim boşlukta, ben vuslatın demindeyim.
Bilmem kaç ıncı bahar.
Ben bu alemin cehennemindeyim.

Şaçlarıma düşen aklar geçen zamanın habercisi.
Ölümün yansıması olan ruhum, bedenimin işçisi.
Senin adına yazılan şiirler sevgimin elçisi.
Uğruna döktüğüm gözyaşlarım, ıstırabımın incisi.
Nasıl sevdaymış bu böyle.
Bir bir kaybettim güzellikleri.

Korkularımdan yakaladı hayat.
İstemsizliğin cümleleriyle çıktı karşıma.
Düşünemediğim.
Akledemediğim.
Ve sadece; hayal meyal, sen kokan zamanın devrikliği üzerimde.
Şimdi sözler kaçıyor, sessizliğe.
Şimdi, yüreğim yangın yeri.
Artık vuslatım, her şeye.

Ölüm yeşeriyor her gece.
Bir gün daha yaklaşıyorum.
Şaçlarıma düşen aklarla baş edemiyorum.
Seni ardımda bırakmanın bahanesiyle hoyratım her şeye.
Kan damlıyor yüreğime
Tutunamıyorum.
Ben seni unutamıyorum.

Dindiremedim acılarımı.
Baş edemedim kendimle.
Yüreğim yorgun.
Ruhum dar.
Kızma sukutuma, içinde acılar var.
Tükenmişim.
Kaybolmuşum.
Her gece ölüm gibi yeşeriyorum.
Sakin üzülme bu halime.
Kendi seçimimle yaşıyorum.

Ve artık zaman Aşk-ı Kıyamet.
Özlemlerim.
Sevgilerim.
Sevdiklerim.
Senden.
Benden.
Hepsi birer alamet.
Gelmektedir beklenen.
Az biraz daha sabret.....

Berzah Yolcusu

Başlangıç

Bir gün her şey şekillenecek. Sen yine sade yalın hayatına devam edeceksin. Bende bu dünyadan uzak yeni bir başlangıçta olacağım.
Varlığımın hiç olduğu bu hayatta tutunmak için tek bir gayret sarf etmeden, seni bekleyeceğim sınırlı bir mekana yolculuk edeceğim.

Ben gideceğim, sen kalacaksın. Yokluğumu hissetmeden yaşayacaksın.
Küçük bir elvedanın mahcubiyeti saracak benliğimi.
Sözün bittiği yerden, varılacak son durağa yolculuk başlayacak.
Sessiz sade ve kısık bir hayat döngüsünü uçurumlara atıp, sevdanın aşkın nahos duruşuyla dokunacağım yüreğine.
Kapkara ve dapdaracık odamı senin hasretinle aydınlatacağım.
Yok oluşumun sülietini boynuma doladığım ilmiğe asıp omuzlarda dolaşacağım.
Her fasıla umutsuz olsa da, sana sarılıp umuda koşacağım.

Şimdi garip olan benim gidişim değil.
Senin sevmene rağmen o günü bekleyişin.

Berzah Yolcusu

Beklemek

Beklemek ne zor bir kelime.
Acıların en büyüğünü yaşamak işte.
An be an, günlerce aylarca veya senelerce beklemek sevdiğini.
Hiç fark etmez, hepsi aynı şiddetle vurur suratına.
Kuytu köşelerde saklanarak ağlamak.
Özlemekten dahi utanmak.
Yazmak istemek mesela, Ama yazamamak.
Yazsanda okuyamamak.
Susmak.
Sessizce sakin.
Beklemek.

Seni beklemek.
Sabırla, inançla.
Sevdiğini beklemek.
Bir gün gelecek olma hayaliyle emeklemek.
En güzeli bu belki de.
Seni özlemek.
Seni sevmek.
Seni büyütme en güzel bir şekilde.
Ve seni his etmek.
Elbet o gün gelecek.

Seni beklemek.
Usanmaz bir bekleyişle.
Dokunmaya kıyamayıp, dalmak seyrine.
Uzansam tutacaktım gibi.
Uzansam degecektim gibi eline.
Baksam görecektim gibi gözlerine.
Bekliyorum seni.
Yaşıyorum.
Ağlıyorum.
Ve seni çok seviyorum.

Hadi gel bekletme artık.
Ansızın çıkan ayazlarda üşütme şu körpecik bedenimi.
Sanma ki usandım.
Sanma ki yıldım seni beklemekten.
Hiç yorulmadım duama eklemekten.
Ey yar.
Ben seni ömürle sevdim.
Ben seni ölümlerle sevdim.
Hadi gel bekletme artık, nefesim kesilmeden.

Seni bekliyorum.
Sardunyam her açtığımda,
Radyo da sevdiğim şarkı çaldığında,
Yağmur sonrası havaya karışan toprak kokusunda müjdeleniyorsun biliyorum. Seni
beklemek,
Tabiattan ayrı düşmemek demek.
Cama konan kuşa,
Ansızın çıkan rüzgara,

Misket oynayan çocuklara,
Peşine takılan sokak köpeklerine selamınla durmak demek.

Seni beklemek,
Tüm dünyayla barışmak demek.
Gürültücü komşuya,
Israrlı pazarlamacıya,
inatçı arkadaşına,
Geç gelen ustaya,
Pazar sabahı çalan telefona tebessüm etmek demek.

Seni beklemek,
Tüm tatların tadına varmak demek.
Her yudumunda çayın,
Her kaşığında çorbanın,
Her tanesinde üzümün,
Her diliminde ekmeğin tadına varmak demek.

Seni beklemek,
Sabırla büyümek demek.
Yaz gelene kadar kışın,
Yemiş verene kadar dalın,
Pişene kadar aşın,
Ağrısı geçene kadar başın
Nazını çekebilmek demek.

Seni beklemek,
Hayatı iki kişilik yaşamak demek.
En güzel film sahnelerini,
En güzel roman satırlarını,
En güzel dizeleri iki kişilik yaşamak demek.
Seni beklemek,
Bunca beklemenin sana değdiğini bilmek demek.

Seni bekliyorum.
Geleceksin bir gün biliyorum.
En özlediğim anda çıkacaksın karşıma.
Ve ben seni gördüğüm anda anlayacağım beklenen olduğumu...

Şahi..
Özlemekten utandığın oluyor mu?
Bu ne biçim yangın dediğin?
Gözümü kapasam da bir gün daha geçse dediğin mesela
Beklemek...
Ne zor bir kelime.
Olur ya elin gider kâğıda, kaleme.
Yazamazsın.
Yazarsın, kendine bile okuyamazsın.

Berzah Yolcusu

Ben Ölüyorum

Ben ölüyorum anne.
Sessiz ve sade.
Biliyorum ki alışacaklar yokluğa.
Sade, yalın ve sessiz gidiyorum.
Uçurumun tamda kenarında incecik bir çizgideyim.
Ağlama anne, ağlama.
Elbet denecek gözyaşın.
Elbet sönecek ateşim.
Bağrına taş basmadan bitecek herşey.
Ben ölüyorum anne.
Ben gidiyorum hep gitmek istediğim yere.
Varılacak son durağa.
Gidiyorum.
Ve susuyorum.

Ey sevdam.
Sanma ki bu bir veda.
Sen gül diye.
Sen üzülme diye.
Ben gidiyorum.
Solan yüzün hep gülsün.
Gözyaşın sevince, umudun güle dönsün.
Ben gidiyorum sevdam.
Sessizce ve sensiz gidiyorum.
Kimsesiz gidiyorum.
Yüzüne bakamadan.
Dualarımın kabul olmasını beklemeden gidiyorum.
Sen gül diye.
Sen üzülme diye.
Ben gidiyorum.
Nefesimin son demleri.
Vaktin daraldı, biliyorum.
Elveda bile diyemeden, yaşamıma son veriyorum.

Seni kaderim diye çizdim.
Seni çok sevdim.
Ben sende kendi mi bitirdim.
Bir yalan uğrana kendimi yitirdim.
Şimdi seni sevmenin uzunca ve ömürlük kısmını silip, ölümlük kısmıyla gidiyorum.
Sen mutlu ol.
Sen huzurlu ol.
Sen hep gül diye.
Ben gidiyorum.
Şeni çok seviyorum
Ölümlük.
Tüm ömrümü sana katıp gidiyorum...

Berzah Yolcusu

Bir Gece Hayal Et

Bir gece hayal et.
Ve sonra bir çimdik at kendine.

Yine Sensizliğin son demindeyim.
Yine çaresiz ve sessiz.
Geçen onca seneye inat hala sevgilerdeyiz.
Hadi birlikte gidelim maziye ve birlikte parçalayalım bizsizliğimizi.

İlk tanıştığımız ayı hatırlıyor musun bilmem ama; o soğuk gecelerin ıssız ortamında,
sıcaklığıyla girmiştin gönlüme.
Hemde hiç görmeden.
Uzaktan, dokunmadan.
Yüreğimi yüreğinle okşayarak.
Sessiz ve sakinçe.
İçten içe ve samimi.

Yıl 2009, aylardan Aralık.
Bir sevdaya tutulduk, tam da saklamalık.
Yeni bir hayat, yeni bir başlangıç.
Uzaktan uzağa yüreklerimize uzandık.
Görmeden, dokunmadan.
Saf ve temiz sevdik.

Onca yıl içinde en çok senin saklanbaçların geliyor aklıma.
Ne çok saklamıştın yüreğimde.
Ne çok yalvarmıştım seni göre bilmek için.
Ve ne çok sevmişim ki seni; sana sarılmanın, sana dokunmanın hayaliyle yaşatmışım
onca yıl kendimi.
Şimdi ise pişmanım.
Sana dokunamadığım, sana sarılamadığım, seni koklayamadığım her gün için
pişmanım.

Zaman zaman uğraştık birbirimizle.
Zaman zaman bilemedik kıymetimizi.
Gelgitler yaşadık hep.
Ama hiç de kopamadık.
Kopmak istemedik belki de.

Ve yıl oldu 2018.
Zaman oldu.
Mekan doldu.
Yürekler pır pır.
Gözler parlak.
Sevgiler sağanak.
3 günde koca bir ömür yaşanacak...

Bir gece hayal et ömürlük.
Ve sonra bir cimcik at kendine.
Öp, kokla ve sarıl.
Sonunu düşünmeden.
Gelgitler olmadan.
Yaşa ve yaşat.

Onunla birlikte yaşlan.
Onunla birlikte yaşa.
Ağlayacaksan onunla.
Güleceksen onunla.
Umursamadan.
Umarsızca.
Geçmişle değil.
Gelecekle değil.
Olanı yaşa.
Seviyorsan anı yaşa.

Ben seviyorum ve yaşamak istiyorum.
Ya sen..?

Berzah Yolcusu

Bir Özlem Bir Sevda

Bir Özlem Bir Sevda

Öyle bir deli sevda dolaşıyordu ki damarlarımda, düşünceler, ifadeler anlamsız kalıyor..
Nasıl anlatsam bilemiyorum...

Öyle içimdesin ki! Yüreğimin derinliklerinde seni his ediyorum, seni yaşıyor ve hep seni
özlüyorum..

Kurduğum her cümlede, aldığım her nefes ve attığım her adımda mutlaka sen varsın.
Ve ben sadece seni yaşıyor ve sadece senle yaşıyorum..

Şimdi; belki demek kalmış yarınlara..

Şimdi; keşkeler de kaybolmuş umutlarım..

Şimdi; hüznün varmış, sen kalmışsın ve senin yokluğunda kaybolan ben kalmışım...

Nasıl bir özlem bu; nasıl bir sevdaymış bendeki.

Hayatımı felç eden, gözlerimi belirli belirsiz noktalara çivileyen, Elim kolumu bağlayıp
sadece seni düşündüren ve sensiz yarınlara dair içimdeki tüm ümitleri tüketen..

Nasıl bir özlem bu ve nasıl bir sevda...

Hasret, pencere kenarında sensizliğin eşiğinde beklemekte seni, Umutlarım ise don
vurmuş filizlere...

Ve korkmuyorum artık yalnızlıktan, gecelerin sessizliği huzur veriyor. Artık; nasırlaşmış
bedenim. Senli olan tüm acılarım, hafif geliyor yüreğime. Ve artık ağlamıyorum eskisi
gibi, mısralarıma döküyorum sensizliğimi...

Şimdi; belkilerden uzak bir yaşam var..

Şimdi; keşkeleri umursamıyorum bile

Ve Şimdi; Hüznün yok, sen yok, ben yok, yani; biz yok...

Berzah Yolcusu

Bir Yudum

Hadî bir yudum daha çek.
Yoğun bir duman daha çıkar.
Sonra bir elvedaya sarılı kefenle kon toprağa.
Hoşça kal bile olmasın bu köhne dünyaya. Umursanmayacağın aşîkar.
Bu günün elbet yarını da var.

Berzah Yolcusu

Bir Yudum Mısra

Hadi bir yudum daha çek. Yoğun bir duman daha çıkar. Sonra bir elvedaya sarılı kefenle kon toprağa. Hoşçakal bile olmasın bu köhne dünyaya. Umursanmayacağın aşikar. Bu günün elbet yarınıda var.

Berzah Yolcusu

Bittim Ve Gittim

Kaydoldum.
Sensizliğin dibine vurdum.
Yeri geldi dost oldum sana.
Koynunda ağladım, sırdaş oldum.
Uyandım ve bittim.
Ben senin sevginde, kaybolup gittim.
Şairin dediği gibi.
Beni güzel hatırla.
Sayfalarca mektup bıraktım sana.
Şiirler yazdım her gece.
Sakladım günahını, sevabını içimde.
Sessizce gittim.

Yorgun sabahların görkemli vaktinde
Gülüştünü, gözlerini bıraktım geçmişine.
Saçlarını okşadığım üşüyen ellerimi alıp elinden.
Sonsuzluğun yol haritasına bakmadan.
Gittim...

Oysa seni anlatan şiirlerimle girmiştin hayatına.
Her güne bir mısra sığdırarak.
Sonra sesimi bıraktım şairane edayla.
Duruşuna vuruldum, bakışlarımla.
Ve buluşmalarımız.
Ve sarılmalarımız.
Anlatılması zor, yaşanmışlıklarımız.

Artık yoruldum
Bu defa çok yoruldum.
Ve öğrendim.
O kadar zor geliyor ki her şey.
Şadece hak etmedin diye biliyorum.
Öğrendiklerim daha çok acıtıyor içimi.
Ve ben onca yaşattıklarımın sonra.
Bu kadar acı vermişken sana.
Artık susabiliyorum.

Şairin bin bir türlü diliyle.
Ne anlatsam.
Nasıl anlatsam bilemiyorum.
Özdemir Asaf demiş'ya.
"Ben ölürsem o belki ağlardı,
Ama o ağlarsa ben ÖLÜRÜM" diye.
İşte o kadar seviyorum.
Sana mutluluklar diliyorum....

Ve bittim.
Ve gidiyorum.
Sessizce.
Tıpkı eskisi gibi.
Konuşmadan.
Susarak.

Sen mutlu ol diye.
Sen üzüme diye.
Ben gidiyorum.
Bu gidişin dönüşü olmayacak.
Biliyorum.
Musallaya uzanan başım.
Üzerime koyulacak safsata taşım.
Artık yolun sonundayım.
Vakit dar.
Zaman kısa.
Sensiz araftayım.

Berzah Yolcusu

Canım Acıyor

Sen aklıma düştükçe canım yanıyor.
Ve geçer dediğim hiçbir acım geçmiyor.
Maziyi hatırladıkça kor oluyor yüreğim.
Aklıma getirdikçe seni
Ölüp ölüp diriliyorum.

Artık; ne sen gele bilirsin kollarıma.
Ne ben koşa bilirim Karataş'ın sokaklarına.
Şiirlerin ahengi bile mazide kalmışsa.
Hayatın yaşamı, uyuşuk kafayla bir hap tadında.
Ve sen yine aklımda.
Mazim hatırımda.
Hatıralarım ise şiir aralarında.

Canım yanıyor yine
Düşündükçe seni içim acıyor.
Unuttum dediklerimi hatırladıkça, yüreğim parçalanıyor.
Ah yar.
Ey yar.
Özlüyorum seni.
Ölüp ölüp diriliyorum.
Seni kaybedişim aklıma geldikçe.
Canımı daha çok yakıyorum.

Ölüm kokusuyla yaşadığım umursamaz tavırlarım var beni.
Ően düştükçe aklıma, yoruluyorum yokluğundan.
Özlemin, sevdan aktıkça içime, biraz daha azalıyorum
Ve sensizliğin ıstırabı da olsa bu yazılanlar, hiç bitmesin istiyorum.

Ah yar.
Ey yar.
Çanım acısa da.
Özlemin kor olsa da.
Yokluğun dem vursa da.
Ben hala seviyorum.
Gelmeyeceğini bile bile.
Dokunamamak endişesi olmadan.
Hayalinde kaybolarak.
Şeni senden saklayarak.
Öperek koklayarak.
Ölüme koşuyorum.
Canımı acıtarak.

Berzah Yolcusu

Çaresizim

Yüreğimin incitmediği can param iken, dilimin lütuksuz bıraktığı ıstırabım oldun.
Göğsünde yatarken kurduğumuz hayallerin, narin çiçeğiydin oysa.
Sokak lambalarının altında gözlerinin ahengiyle tuttuğun ellerim, tutunamıyor artık yaşamaya.
Kör kurşuna gelmiş bedenim, dört duvar arasında özleminde hapis.
Ne kadar anlatsam da sana kendimi, artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak.
Ve artık hiç kimse, senin beni sevdiğin gibi sarılıp dokunamayacak.

Çaresizim.
Sensizliğin acizliğindeyim.
Kendi kendimi yok etmişim, habersizim.

Şiir tadında yaşamak varken seni, şimdi sığınağım oldu mısralar.
Ellerinde.
Gözlerinde.
Yüreğinde yaşamak varken seni.
Dokunamadan.
Sessizce.
Uzaktan sevmek düştü, sevdiğini söyleyemedem.
Göğsünde uyumak vardı oysa.
Sarılıp sınımsıkı koklaşmak.
Gözlerine dalıp, sözlerinde asılı kalmak.
Alnına.
Burnuna.
Yanaklarına.
İncecik buse kondurmak.
Ve en samimisi.
Soğukta, yağmurun altında el ele dolaşmak.
Ve en acısı.
Onca şeyin altında kalıp masallaşmak.

Artık tükenmişliğin son evresindeyim.
Vakit dar.
Zaman kısa.
Hayat boş.
Hayaller yasta.
Kalbim nahoş.
Yüreğim hasta.
Gözlerimi kapatıp mehtaba.
Gitmek istiyorum son fasıla.
Biliyorum kurtuluş değil.
Acılara son vermek değil.
Varlığından kaçmak, yokluğuna alışmak hiç değil.
Biliyorum ki bu gidiş senin yüreğindeki sancıları hafifletmek.
Sevgimi de kendimi de hissettirmeden
Çaresizliğinin.
Bensizliğin acizliğinden, seni sana bırakıp hiçliğe karışmak habersizce.

Ve en başta da dediğim gibi
Yüreğimin incitmediği can param iken, dilimin lütuksuz bıraktığı ıstırabım oldun.
Göğsünde yatarken kurduğumuz hayallerin, narin çiçeğiydin oysa.

Sokak lambalarının altında gözlerinin ahengiyle tuttuğun ellerim, tutunamıyor artık yaşamaya.

Kör kurşuna gelmiş bedenim, dört duvar arasında özleminde hapis.

Ne kadar anlatsam da sana kendimi, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Ve artık hiç kimse, senin beni sevdiğin gibi sarılıp dokunamayacak.

Çaresizim.

Şensizliğin acizliğindeyim.

Kendi kendimi yok etmişim, habersizim.

Berzah Yolcusu

Çocuk

Saymayı yeni öğrenen çocuk gibiyiz her birimiz.
Bir o kadar meraklı.
Bir o kadar heyecanlı.
Bir o kadar sevdalı.

Hayata hep sıfırdan başlayan,
Yeni yeni hayallerin peşinden koşan,
Taptaze ve tertemiz insanlarız işte.
Onun içindir ki, üzmeden kırmadan yaşayalım.
Hayat uzun gözükse de,
Namazsız ezan, ezansız namaz kadar kısa.

Berzah Yolcusu

Demedi Deme

Sevdiğin insana kötölükte inat etme.
Seviyorsan dik dur ve hissettir.
Seven arasındaki inat, kuru gürültüden başka bir şey değildir.
Bil ki hayat kısa.
Demedi deme

Berzah Yolcusu

Doğum Günü

Bugün senin doğum günün.
Açtın o güzel gözlerini yeni bir nefes oldun dünyaya.
Benimde can bulduğum, ilk defa ben olduğum yeni bir hayata merhaba dedin.

Bugün senin doğum günün.
Biraz buruk, biraz tebessüm edercesine yaşıyoruz birlikte.
Uzaklarda ve yapayalnızsın biliyorum.
Ve ben bugün yanında olmayı o kadar çok isterdim ki...
Anlatması imkansız.
Sensiz yaşamak zor.
Hayat insafsız.
Ben yine buralarda sensiz, sen yine oralarda bensiz.
Sensiz yaşamak zor
Sensiz yaşamak çaresiz.

Varsın olsun.
Bunada eyvallahımız var.
Rabbimizin takdiri.
Alın yazgısı.

Ama yine de olmalıydım yanında.
Seni seven.
Sana dokunan.
Dizlerimin üstünde uyutan ben olmalıydım.
İyi ki doğdun demeliydim yüzüne karşı..
İyi ki doğdun deyip sarılmalıydım yüreğine.
Ağlatmadan seni içten içe, gülen yüzün olmalıydım.

Varsın olsun.
Bunada eyvallahımız var.
Rabbimizin takdiri.
Alın yazgısı.

Dedim ya.
Bugün senin doğum günün.
Bugün hüznün yok olsun.
Kışların bahara dönsün.
Solun yüzün hep gülsün.
Ağlayan yanın sussun.
Sevdiklerin sana koşsun.
Rabbim seni korusun.
Doğum günün kutlu olsun.
Seni seviyorum.

Berzah Yolcusu

Duam Ol

Hadi bir sabah vakti,
Ezanlar okunurken duam ol,
Duamda ol.
Bedduamdan uzak,
Her daim yüreğimde ol.
Hiç tereddüt etme gel gönlüme,
Gir yüreğime.

Berzah Yolcusu

Duamsın

Rüzgarla savrulan, kâğıt parçalarına yazılan bir şiirin aşk hikayesi.
Hayatı tarumar eden bir elveda.
Uzunca bir yolculuk vakti, zaman kısa.
Bilet sadece gidişlik.
Çıkışı olmayan bir şehir kapısı.

Umudun, hasretin, sevdanın tertemiz olduğu bir hayat.
Kimseye ilişmeyen.
Beklentisi olmayan.
Gelişi güzel.
Hoyrat; ama biraz da deli.
Öyle uzaktan..
Üç günlük sevdalara inat.
Adam gibi.
Yürekten ve samimi.
Gözlerine dalıp gitmeden.
Yüreğimle seviyordum seni.

Kötü söylenmiş her bir sözün matemi.
Umutsuz bir hayalin anlatılmamış bestesi.
Siyah denizlerin çağırdığı batık gemisi.
Kulluğumun farkına varmadan yanmış kül olmuşum.
Ölüm kokan biçareyim.
Dertliyim, avareyim.
Bil ki; yitik adreslerde, sönmüş yıldızlar gibiyim.

Sen gittiğinden beri hayat hep aynı seyirde.
Varlıksızlık ıstırapı karabasan gibi düşlerde.
Gelip geçen zaman.
Seni sana.
Kendimi sana.
Nasıl anlatsam.

Telifisi olmayan bir hatanın boğumunda geçti yıllar.
Sensizliğin uçurumundan, hep umutlarla baktım geriye.
Sana sarılmanın düşlerini kurdum hep.
Şimdi anladım ki, sana ulaşamamamın düşüşlerindeyim.
Tepe taklak.
Param parça.
Sessiz.
Saf ama sade.

Mısralarım sana.
Sözlerim sana.
Kocaman çınar.
Yalçın kayalıklı dağ.
Uçsuz bucaksız orman.
Ve artık geriye kalan.
Üç beş cilalı söz.
Dinmek bilmeyen acı.
Ve feryadı figanlarla gözyaşı.

Ŗiirlerimde bul kendi gizini.
Dokun parmaklarınla mısralara.
Ben hala seviyorum.
Ve ben hala seninleyim.
Yürek yangını olarak kalbindeyim.
Biliyorum.
Dönölmez akŖamın ufkundayım
Vuslatım sen.
YaŖamım sen.
Darıl bana istersen
Ben zorluğun ahındayım.
Sana dökülen mutluluk kelamının duasındayım.

Berzah Yolcusu

Dünyanın Çilesi

Şu yaşamaya değmez dünyada, bir gün görmeyecek miyim? Hep ağlayacak, hiç gülmeyecek miyim? Dert üstüne dert. Bilmiyorum, yaşamaya mı geldim, yoksa sürünmeye mi ? Suçum ne idi ki, hayat bana karşı bu kadar zalim davranıyordu. Suçumu anladım. Suçum, şu yaşamaya değmez dünyada yaşamak. Her şeyi paradan fakat bir taşı bile beş kuruş etmeyen dünyada yaşamak.

Dert üstüne dert dedim ya; sevmek istedim kalbim sevdi fakat karşımdaki beni sevmedi, gülmek istediysem de yüzümü güldürmediler. Sanki bana verilen, gülmesini bilmeyen mübarek bir yüz, bir de sevmeye layık görülmemeyen bir kalp.

Daha çekeceğim kim bilir ne dertler var. Gurbet ellerde sürünmekten tut, kuru bir ekmek , birde kireçli suya talim gibi. İsyan değildir bu kelimeler, yalnızca sitem. Haddime mi düşmüş birini sevmek ve ona kendimi sevdirmek. Zaten sevgi, bir pantolon, bir ayakkabı ve paradan ibaret. Kaderimiz böyle yazılmış arkadaş çile hamurunda yoğrulmak. Olacak tabi bunu yaradan yazmış kim bozacak.

Herkes sevincinden sevgisini, dağa - taşa, duvara - ağaca yazar olmuş. Kaderim ya bu benim, bu kader benim bir anlıma yazılmış birde kalbime. Yaşamak için iki çift elbisem bir de hücrem var. Hani atalarımız demiş ya ! "DAMLAYA DAMLAYA GÖL OLUR." Dertler de aynı şekilde damlamış, daha açıkçası damlamaya başlamış üstüme. Birikip derya olmuş. Bense kalmışım içinde yüzmesini biliyormuşum gibi. Nereden bilirdim beni boğacağını, elimi uzattım kurtulmak için ama nafile, şeklen el uzatan çok fakat tut diyen yok. Etrafıma baktım bir ben değilmişim bu dert deryasının içinde, yüzlerce binlerce insanca yaşamak isteyen benim gibi garibanlar. Bir de insanca yaşamının hayali...

Dedim ya ! Daha çekeceğim kim bilir ne dertler var. Olacak tabi, dert olmasaydı anlaşılır mıydı sevincin değeri.

Ne dilim dayanır derdimi anlatmaya, nede sözcükler yeter. Kimse bilmesin benim bu halimi, bir sen bil, birde içimi döktüğüm defter bilsin yeter....

Berzah Yolcusu

En'leri Yaşamak

Zannediyor ki insan hep "EN"leri kendi yaşıyor.
Mesela en büyük seven,
En çok özleyen,
Her şeyin sonunda en yaşanmadık acıyı yaşayan.
Sonra mı?
Sonrası yok ki...
Anlaya bilse bir ola bilmeyi, zaten sorun yaşanmaz.
"EN"leri birlikte yaşar, birlikte yaşlanır.
Hiçliklerde tıkanmaz ve kaybetmez vuslatı.
Şimdi mi?
Şimdi koca bir HİÇ.
Bir olamayan yürek, bin "EN"li yaşasa ne fayda...

Berzah Yolcusu

Ertelemek

Hep erteleriz bir şeyleri...

Ve ne acıdır ki, fark etmeyiz asıl ertelediğimizin kendi hayatımız olduğunu.

Ama bir gün anlarız mutlaka ertelediklerimizin önemini.

Dua edelim ki, iş işten geçmemiş olsun.

Zararın neresinden dönersen kardır misali,

Yeni bir sayfa açıp başlarız belki kaldığımız yerden.

Berzah Yolcusu

Esirgeme Gülüşünü

Her yazdığım şiirin başı da sonu da seni anlatır mısralarda
Ve aldığım nefesim kadar yakınsın bana.

Öyle seviyorum ki seni, tarifi imkânsız sözlerim var benim.
Yarını olmayan hayallerimin kuytusunda.
Uçsuz bucaksız kocaman yüreğime sadece seni sığdırdım.
Sana yandım.
Seninle uyandım.
Bir gülüşüne hayatımı adadım.

Aya ve yıldızlara benzetiyorum bazen seni.
Ve hislerimin içinde dalıp kayboluyorum.
Sırılsıklam eden yağmura.
Kokunu getiren rüzgâra.
Tüm benliğimle hapsoluyorum.

Biliyor musun?
Bir başka güzeldir gün batımında güneşin gözlerinle birleşmesi.
Mehtaba karşı abu hayat iksirinde bir kadeh doldurup özlemini içiyorum.
Ve bazen de güneşi kaybeden bulutlara küsüyorum.
Öyle gizemlisin ki kalbimde, sana bile sevgimi söylemekten çekiniyorum.
Bu yüzdendir belki de hayata tutunamayışım.
Bu yüzdendir belki de kör kuyularda kalışım.

Bak yine başaramadım.
Yine anlatamadım senli olan düşlerimi.
Özlemin bile özlendiği yerdeyim ben.
Önce pencereden gelen esintin.
Ardından giderek çoğalan hayalin.
Sonra içime dalga dalga sinen kokun, beni sarhoş ederken,
Özlemin buharlaşıyor.
O an yanımda hissediyorum seni.
Ve anılarımızı dinliyorum şarkılarda.
Sonra hırçın bir rüzgâr alıp götürüyor seni benden.
Okyanusun derinliklerindeymişim gibi boğuluyorum.
Nefessiz kalıyorum, sensiz kalışım gibi.

Yüküm çok ağır.
Yüreğim paramparça.
Hayalini taşıyorum omuzlarımda.
Bir kolumda hasretin, bir kolumda özlemin.
Ve ben sadece seni yaşıyorum.
Düşüncelerimi duygularıma katıp ağlıyorum.
En sonunda hayaline sarılıp kapıyorum gözlerimi.

Ey uzanıp dokunamadığım.
Okuyup bitiremediğim.
Göz kapaklarına gizlendiğim.
Esirgeme benden gülüşünü.

Berzah Yolcusu

Ey Garip İnsan

Ey garip insan! Nedendir bu pervasızca yaşayışın. Hiç mi hatırlamazsın ölümü. Bugün kirdiğin, umursamazlık yaptığın, yüzüne bakmaktan tiksindiğin, konuşmama umarsızlığına kapıldığın, ufacık bir olayı büyütüp geçmişini ve geleceğini yok ettiğinin farkında değil misin?

Ne zaman toparlayacaksın kendini. Öldüğün zaman mı veya pişmanlık duyup kapısını çaldığında, o kapıyı kimse açmadığı zaman mı?

Ey Garip İnsan Haydi ; Haydi Toparlan..

toparla kendini geç olmadan. Vurup kirdiğin hiçe saydığın o gönlün kıymetini bil. Dön rabbinin emrine. (Dön ki !) Şeytanın düştüğü benlik davasına düşüp yok etme kendini. Neye ve kime hizmet ettiğinin farkında ol. Her davada her insanın kendine özgü bir haklılık payı vardır. Sakın ben haklıyım deyip HAKKI yıkma. Ben değil biz olmaya gayret et. Unutma ki her daim ölüm baş ucunda.

Hadi bitir her şeyi, yık gururunu ve hiçe say nefsin. İş işten geçmeden yok olmadan her şey, kime hizmet ettiğini anla... Anla ki kul olduğunun farkına varasın, kül olmadan...

Atıf Deniz

Berzah Yolcusu

Ey Ölüm

Bir sevgiyi anlamak bu kadar mı zordu?
Anlayamadım.
Yaşamak mı?
Başaramadım.

Hıçkırıklara boğdum yüreğini.
Çaresizlik serptim umutlarına.
Yok ettim sevgini.
Celladı oldum kendi kendimin.

Bir sokak hüznü içimde, güpegündüz.
Ağzımın kenarında yılların yorgunluğu.
Yüzümde acımtırak bir gülümseme.
Gün gibi yalnızlık,
Kendime çıkıyorum yine.
Şairin dediği gibi.
Uçurumun kenarındayım Hızır
Civan hazır
Divan hazır
Ferman hazır
Kurban hazır

Artık korkmuyorum ölümden.
Azap çeken ruhum sende kalsın.
Fırtınalar kopsun.
Parçalasın içimi.
Yansın yüreğim.
Ağlasın gözlerim.
İşte gönüllüyüm.
Gidiyorum.

Ey ölüm.
Hadi al beni kollarına.
Ve yaradan adına keş nefesimi.
Götür beni son durağa.
Götür beni fasılanın en başına.
Attığım her adım, bir yol olsun.
Adım yazılsın, musalla taşına...

Berzah Yolcusu

Ey Sevgili

Bir sevda masalından yine sana sesleniyorum sevgili...
Yine sensiz, yine yalnız ve mahzunum, her zaman ki gibi.
Sensizliğin acısıyla yanan şu yüreğimi, hayallerinle avutuyorum.
Yüreğim asi ve isyankar, göz yaşlarımsa biçare, Sensizliğime yanıyorum..

Özlüyorum seni..
Sen benim sevda gözyaşımınsın. Uğruna şiirler yazıp ağladığım kadınımsın..
Daha kaç kez yazmalıyım özlemimi ve daha kaç kez anlatmalıyım sana olan sevgimi.

Ne şiirlerim oldu, ne duygularım aktı satırlarıma..
Her şey seni fısıldıyordu kulağıma..
Sen diye atıyordu kalbim, sen diye ağlıyordu gözlerim..
Ey sevgili söyle, şimdi nerelerdesin...

Yazan: Atif DENİZ

Berzah Yolcusu

Ey Yarım Kalmışlığım

Yine anlamsız sabahların ötesindeyim..
Yüreğimde tarif edilmez canımı yakan bir sancı
Yağmurlu bugün buralar ve kan damlıyor yüreğimden...

Ey yar! Hangi şehrin havasında beni unuttun, Hangi aşkın kollarına bıraktın kendini.
Hangi mehtaba baka kaldın ve hangi yıldız çaldı körpecik günlünü bilmem ama, ben
hala sende kaldım. Sana yandım ve sana candım..
Ey yarım kalmışlığım..
Nerdesin....

Adını koyamadım yalnızlığımın. Kulak asmadım acılarıma ve seni hep gözyaşlarımda
yaşattım. Uğruna döktüğüm gözyaşlarımdan küçücük denizler yapıp, Sevda mı, isimsiz
bir limana boşalttım, sana hiç bestelenmeyecek şiirler yazdım. Mühür vurduğum
zamanın çizelgesinde gizledim ve adını bile anmaya korktum. Gecelerim sessizlikte,
sensizliğe muştulandı. Tek dayanağım ve sırdaşım oldu şu körpecik mısralar.. Şimdi
uzaktan da olsa şana sesleniyorum.
Ey yarım kalmışlığım..
Nerdesin...

Bak işte, yine gece yarısı oldu..
Sensizliğin kördüğümü bir perçin daha saplandı yüreğime. Ve ben biliyorum, artık
olmayacaksın. Artık soldu çiçeklerim, gündüzlerimde gömüldü karanlığa.
Ve şimdi susuyor saatler, zaman terk ediyor beni ve gömüyorum tüm şiirleri aşk'a.
Gidiyorum! Bir kez olsun gözlerine bakmadan
Gidiyorum! Bir kez olsun sana sarılmadan.
Gidiyorum!
Sen mutlu ol diye!
Sen huzur bul diye!
Sen Ağlama diye!
Ben ağlıyorum ve gidiyorum..

Uzunca bir yolculuk vakti şimdi..
Biliyorum! Beni arayacaksın bensiz cümlelerin sen kokan satırlarında..
Hatta en çok yüreğine dokunduğum yüreğimi özleyeceksin..
Kelimelerimi arayacaksın yorgun kağıtların suskunluğunda.
Sonra! Seni sana anlattığım senli satırları özleyip, benim seni özlediğim gibi sende beni
özleyeceksin....

Berzah Yolcusu

Garip Dünya

Ne garip dünya.
Öyle bir sevgi var ki gönlümde sana karşı.
Her şey sende anlam buluyor.
Öyle bir sevda ki bu, tarifi imkansız.

Senden öte tanımadığım hiç bir şey yok hayatımda.
Elimi uzatıp dokuna biliyorum.
Olmadık yerde, olmadık zamanda alabiliyorum kokunu.
Sanki karşımdasın.
Her şey senin adınla anılıyor.
Ve Sanki hep gülüyorsun gözlerime.
Bütün çiçekler sen kokuyor.
Bütün yıldızlar sende anlam buluyor.
Şairin de dediği gibi.
Sen Allah'ın bir lütfusun.
Gözlerimin nurusun.
Seni gören şifa bulur.
Gel de gönlüm şifa bulsun.
Seni seven aşkı bulur.
Gel de gönlüm aşka doysun.

Hadi gel.
Öyle içimdesin ki, aldığım her nefes de, attığım her adımda mutlaka sen varsın.
Yaşamımın en tatlı anı, uykumun en tatlı rüyasısın.
Seni yaşıyorum; canımsın, canımdasın.
Şimdi sonbaharın, ya da sonsuz bahar.

Koklasam.
Dokunsam.
Ten tene, yürek yüreğe.
Sarılsak ve hiç ayrılmasak.
Düşsek.
Kalksak.
Toparlansak.
Birlikte gülsek.
Birlikte ağlasak.

Hadi tut ellerimden ve bırakma.
Sendeyim ben, yüreğimi koydum yüreğinin üstüne.
Artık seninle yürünecek, bambaşka bir yol var önümde.
Geçmişin hazin dolu öyküsüyle değil sana gelişim.
Senden önceki zamanı, sana ulaşmak için yürüyerek geçirmişim.
Hadi can.
Gel ve bekletme beni.
Sen ol.
Hep ol.
Benimle ol.
Bende ol...
Hep yanımda ol.
Huzurun duası ol.
Mutluluğum ol.
Rabbimi armaganı ol.

Ve hep duam ol.

Ve kavuşmak sana
Ve yanmak.
Seninle var olmak.
İşte bu yüzden tüm yakarışım Rahmana.
Hüznüm sana.
Ağlayışım Rahmana.
Sevdam sana.
Kavuşturmak Rahmana.
Dua bize.
Kabul etmek Rahmana.

Aşk bu, başka isim arama.
En deli.
En tutkulu.
En koyu.
Rabbim mutlu etsin bizi bir ömür boyu.

Berzah Yolcusu

Gidiş

Kimseye zorluk çıkarmayacaksın.

Vakti geldiği an gitmesini bileceksin.

Bu gidişin sonsuz olacak.

Yattığın an neştere, sessizce bırakı vereceksin kendini. Hiç beklenmedik bir an da.

Yok olacaksın.

Yok edeceksin hayatı.

Son bakışın elveda niteliğinde olacak.

Son şiirin hüznüyle boğacak.

Herşey son bulacak.

Berzah Yolcusu

Gidiyorum

Bir gün yüreğine nefes diye dönmek için gidiyorum....
Ve şimdi son kez yüreğimle dokunuyorum yüreğindeki narinliğe..
Ve son kez yüreğimle konduruyorum busemi, yüreğinin en saf ve en yalın haline....
Gidiyorum....
Yüreğimi, yüreğine emanet ederek gidiyorum....
Gidiyorum...
Kulağına usulca eğilip SENİ SEVİYORUM diyerek gidiyorum...

Bu bir elveda değil...
Bu bir ayrılık değil..
Bu; hüznünü hüznüme katıp, seni sensiz yaşayabileceğim, sessiz ve sakin bir aleme yolculuğumun başlangıcı..
Ve say ki; seninle kavuşacağımız günün habercisi...
Ve say ki; Bensiz cümlelerin sen kokan satırlarında seni bırakıp, ölümsüzlüğe gidiyorum....

Berzah Yolcusu

Gözlerine Bakıp

İçimdeki seni o kadar çok anlatmak istiyorum ki gözlerine bakıp.
Yarının umutlarını tüketip öylece bitmek istiyorum karanlıklarda.
Güneşin olmadığı, ayrılığın solmadığı diyarlara göçmek.
Uzaktan uzağa, öylece baka kalmak gözlerinin gülüşüne.
Yaşamın ahengini yitirdiği diyarların kör kuyularına düştüm sen gideli.

Uçsuz bucaksız karlı ovaların burukluğuyla üşüyorum.
Ahengini yitirdim hayatın.
Alaca rüzgarların ortasında kaldım.
Nefessiz kaldım aşkın buğulu girdabında.
Sensiz kaldım.
Sade, yalın ve kimsesiz.

Gülüşünde asılı kalmak gibi bir mana var gözlerimde
Bugün her yanımda sen kokuyor.
Her yanımda hasret.
Her yanımda özlem.
Şonsuzluğun susuzluğu kadar hastayım.
Ölüm gelmeden haneme, yastayım.

Şimdi ağlıyorum sensiz geçen onca zamanıma.
Biliyorum, geri dönüşüm yok.
Boş kağıdın sayfaları gibi berraksın bana.
Loş ışıkların aydınlığı kadar uzak.
Dönsem kalp kırdığım o günlere, bir şansım daha olmayacak.
Biliyorum, geri dönüşün yok.
Kaybettim tüm güzellikleri.
Yokluğunda anladım.

Ve şimdi ben.
Dört duvar odamın içinde yaşıyorum hayatı.
Suskun.
Yalnız.
Çaresiz yaşamayı seviyorum.
Kederi dost edip kadere yürüyorum.
Ölümü koşar adım bekliyorum.
Ansızın.
Sessiz.
Hiçliğe gidiyorum.
Elveda diyecek fırsatım olmasın istiyorum.
Gözlerinden gözlerimi.
Ellerinden ellerimi ayırmadan.
Uzanmış musallaya gidiyorum.
Sevginin bütün dilleriyle sana son kez.

....

Berzah Yolcusu

Gülüşün

Öyle bir gülüşün var ki gözlerime bakarken, oturup anlatmaya kalksam kelimelere sığmaz.
Hadi söyle, seni şana hangi harflerle anlatayım.
Hesapsızca girdiğin hayatıma, nasıl anlamlar katayım.
Yüregimdeki varlığını, yanımdaki yokluğunu hangi duygularla izah edeyim yanmadan.

Ama dinle.
Şu körpecik hayatıma nasıl anlam kattığını duy benden.
Dinle şu toy mısraları.
Anla.
Ve öyle sev.

Masum ve sebepsiz tebessümler var gözlerinde.
Sen gülünce güller açıyor.
Yüregim sade.
Yüregim senli.
Yüregim sende.
Sen gülünce güneş utanıyor doğduğuna.
Sen gülünce aydınlanıyor tüm evren.
Hiç bir beklenti olmadan, sessizce dokunuyor yüreğime.
Sessizce sarılıyor, sarıyor tüm bedenimi.
Ve bir bakışın var gözlerime, nazarımla bakmaya korkuyorum.
Çünkü seni çok seviyorum.

Dedim ya, nasıl anlatayım ki gözlerindeki cenneti.
En güzel sevda sözcükleri bile anlatmaya kifayetsiz.
Hadi, bir duam olsun ömrümü ömrüne katan.
Bir sözüm olsun, her bakışında sevdamızla çağlayan.

Ey sebepsizce benim için gülümseyenim.
Yüzündeki mutluluğun sonsuz olsun.
Tükenmesin hiç umudun.
Birlikte Yaşa.
En güzeli Yaşat.
Benimle Yaşlan.

Berzah Yolcusu

Hala Seninle

Bir bakmışsın ki hayata uçmuş gitmiş, ömür bitmiş.
Ama sen hala o çocukluk hayatındaki sevginin üstünde evcilik oynuyorsun sevdiğinle.
Allah'ın verdiği ömür kadar,
Nereye gidersen git.
Bir elinde baston, bir elinde göz yaşını silen mendil.
Ama o hep kalbinde.
İçinde.
Seninle.
Hep beraber birlikte.

Berzah Yolcusu

Hatıranın Hatrı

Ne zaman siliyor.
Ne günler geçiyor.
Ya tozlu raflarda kalıyorsun hatıranın hatırına.
Ya da kül olup savruluyorsun oradan oraya
Gözlerin doluyor.
Ruhun kabarıyor.
Bir kapı sesi.
Seni senden alıyor.
Kalp ritmi bozulmuş.
Ortada kulluğun kalıyor.
Aklın uçmuş.
Ruhun kayıp.
Ölüm kokuyor.

Uzak bir hatıra gelip dayanınca kapına.
Kış bir kardelene yenik düşer.
Gök, uçan kuşun kanadına..
Elbet hüzün birikir.
Karalık geceler şiire karışır.
Hasret suya.
Su toprağa.
Toprak rüzgarla savrulur.
Ömür zamanı kovalar.
Zaman, tik taklarla oyalar.
Ve gelir ölüm.
Unutulmazlar unutulur,
Zaman çizelgesinde.
Ama sen kalırsın kalbin ilişğinde.
Titrer kalbin.
Bir hatıranın eşğinde.
Zaman onun peşinde.
O, zamanın içinde.

Berzah Yolcusu

Hayallerimiz

Gözlerimin nemli olduğu bir sabaha yine uyandım,
Pencereme vuran yağmur damlalarıyla birlikte.
İçimde yine sana olan özlem.
Yine sen kokan leylaklar.
Göz kapaklarımda sevda çapakları.
Ve odama vuran güneşin hoş sadeliği.

Biliyorum ki çok şey kaybettim.
Çocuksu hayallerimi.
Şevincimi.
Yaşama hissi mi.
Ve en acı olanı seni.....

Deli dolu düşüncelerimiz vardı bizim.
Ve her insana nasip olmayacak sevgimiz.
Tüm çirkinlikleri birlikte güzelleştire bilecek gülüşlerimiz.
Bu mu sevgi dedikleri?
Bu mu verilen değer?
Hani; nerede özlemler?

Nerede kaybettim seni?
Ve onca hayalim hangi ara devri alem yaptım?
Kayıp şehrin girdabına hangi ara düşüp yok olduk?

Meçhul bir şehrin sokaklarında ne hayallerimiz vardı bizim.
İçten ve samimi duygularla az mı söyledim sana olan sevgimi.
Karşılıksız ve yapmacıksız.
Gidişi olup, dönüşü olmayan hayal gemisinin umut yolculuğunda ne çok yelken açtık
seninle.
Hata; şu çivisi çıkmış dünyanın, gelmişine geçmişine meydan dahi okuduk.
Ve her sabah gözlerimizi açıp seni seviyorum diye bilme olasılığını yüreklerimizde
taşıdık.

Meçhul mahallenin aynı sokağında
Sevda renkleriyle boyanmış apartmanında.
Aynı odada yaşaya bilmenin huzuruyla başladık hep yeni güne.
Elimde güller, yüzünde gözlerimde asılı kalan gülüşün.
Ve sana, dokuna bilmenin heyecanı..

Ben seni, duygularımın götürdüğü bilinmezlik dünyasında severken,
Kendimi seve bilme olasılığını dahi unuttum.
Bu yüzdendir ki;
Nefesimi nefesine,
Ömrümü ömrüne katıp, yaşamaya alıştım.

Ve şimdi..
Yitik sevdalar ülkesinin meçhul şehirlerinde;
Atmosferin ayrı havalarını soluyoruz iki yabancı gibi.
Ayrı balkonlardan aynı yıldızı seyretsek de,
Yalnızlıkların rihtimından kalkan pusulası bozuk yolcularız.
Doğum sancısı kadar acılı bir hayatı yaşamamanın vuslatındayız.

Berzah Yolcusu

Hayat

Hayat mı değer yaşamaya,
Yoksa yaşamak mı değer hayata.
Ol emriyle gelmişsen dñnyaya.
Her zerresini yaşayıp,
Düz bakacaksın hayata.

Berzah Yolcusu

Hayat Aynası

Yanıdakinin kim olduğunu bilmek istiyorsan, önce kendine bakmalısın hayat aynasında.

İyiye de, kötüye de unutma ki senin yansıman.

Sen ne kadar adamsan yanındakilerde öyle.

Şanma ki; her kötü seni bulur.

İşte tam da bu yüzden, kalp kalbe karşıdır, kalp kalbin aynasıdır.

Berzah Yolcusu

Hayat Gerçeğim

Seni ilk gördüğüm gün başka kim varsa silinip gitti hayatımdan...
Tatlı anılar bir yana, bana acı vermiş kim varsa, hangi olay varsa o an zihnimden silinip gitmişti.
Yepyeni tertemiz bir başlangıçtı bu.
Yaşamın iki yüzlülüğünden soyunup, karşına en saf, en yalın benliğimle çıkmıştım.
Sana ait olanı yaşamak istiyordum.
Aşksa aşk, sevinçse sevinç, hüzünse hüzün, acıysa acı.
Senden gelen ve gelecek olan hiçbir şey korkutmuyordu beni.
Sen yanımda olduktan sonra her şeye dayanabileceğimi biliyordum.
Ne desem de sevdami anlatsam diye düşünüyordum.
Bugüne kadar söylenmiş en güzel sevda sözcükleri bile sana duyduğum sevgiyi ifade edemeyecek diye korkuyordum.
Dünyanın bütün dilleriyle Seni seviyorum desem yetecekti biliyordum.
Nereye gidersem gideyim yanımda götürüyordum seni. Hiç yalnız değildim bu yüzden.
Hiç ama hiç bitmesini istemiyordum. Ama ben bile nasıl olduğunu anlamadan bitti işte.
Hep bugüne kadar kendi kendime Neden diye sordum. Ama cevabını bulamadım.
Beni kırgınlıklarla, çelişkilerle, cevabı sende olan bir sürü soruyla ve bitmek tükenmek bilmeyen keş kelerle bıraktın.
Bana onca acı verdin ama yüreğim düşmanın olamıyor. Her gün alabildiğince yanıyor...
İstesem de
İstemesem de seni özlüyorum.
Bilmem biliyor musun?
Gayem sana zarar vermek, seni incitmek, kırıp dökmek değildi...
Acılarına, yaşam mücadelesine,
Gözlerinde bulduğum huzura ortak olup, yüreğimi yüreğine, ömrünü ömrüme katıp, seni mutlu etmek istiyordum.
Ben sende sadece sana verdiğim sevgiyi kabullenip, bu sevgiyi yaşamamı istemiştim.
Ama sen ne yaptın?
Yüreğimde kalıp, saltanat sürmek varken, beni sıradan bir şeymiş gibi elinin tersiyle ittin.
Soruyorum sana, Çok sevilmek bu kadar kötü müydü? Gerçekten böylesine ağır mıydı?
Sana bu sevgiyi vermekte bu kadar direttiğim için beni bağışla.
Adı üzerinde sevdaydı bendeki.
Bütün güzellikleri, bütün kâinatı seni sevmesi için birine verseydin, yine de bu kadar sevilmezdin
Yüreğimi koparıp atmak mümkün olsaydı, hiç düşünmeden koparıp atardım.
Başımı ellerimin arasına ne ilk nede son alışım.
İlk acım değil ama en büyük acımsın.
Bir limandayım ve senin bindiğin gemi çoktan uzaklaşıp gitti.
Canım acıyor ve seni hala özlüyorum.

Berzah Yolcusu

Hayata Bakış

Nereden bakarsan hayata, oradan tutar elinden.
Ya gülümsemelik bir tavırla yaşarsın.
Ya ağlamaklı gözlerle baka kalırsın.
Ya iyilikle yoğurursun hamurunu.
Ya da hüznün pençesinde kaybolursun.

Berzah Yolcusu

Hayata Gazel

Hayat anlamsızlıklarla doludur,
Ne etsen tat vermez, hiçbir ahengi yoktur.
Ama her şeye rağmen yaşamaya çalışırsın, Bazen güler belki çoğu zaman ağlarsın.
Her ne olursa olsun, veren Allah'tır gamı, Bilirsin ve şükürle yaşatırsın tende ki canı...

Yıllar geçer bir iki üç...
Bir bakmışsın yaş olmuş kırk, İçindeki aynalar hala kırık..
Sebeb beklersin, Mutluluk istersin, Yaş gelmiş kemale ermiş dersin.
Geri ye taa uzaklara bakarsın, Yaşamından lezzet alamazsın, Nerde hata yaptığını ararsın...
Bulamazsın belki de hiçbir sebep..
Bakarken maziye çocukluğun gelir, hafif tebessüm edersin. Küçükte olsa mutlu olursun ve tüm yaşamını o küçücük sebebe bağlar ve ahenklendirirsin.

Yıllar geçmiştir aslında..
Ya yıllar seni kovalamıştır, ya da sen yılları..
Hatırlarsın geçen yılın ardından, arkada bıraktığın onca dostları..
Kimileri gerçektir kimileri hayal..
Kimileri paylaşmıştır acıları.. Kimileri olmuştur dert ve keder..
Olsun be yine de hayat yaşamaya değer...

Evet kırklardasın şimdi...
Ya küçücük umutlardan mutlu olacaksın, ya da adın bile anılmadan yok olacaksın..
Ya hayata ayak uyduracaksın, ya da uydurduğun hayatı pisliklerden arındırıp, tertemiz yüreğinle umutlara koşacaksın..

Berzah Yolcusu

Her Hiçrette Sınıfta Kaldık

Öldürmeyi kimse tasvip etmez.

İnsan canı o kadar ucuz değil ki!

Irak'ta Filistin'de Myanmar'da Arakan'da Suriye'de öldürülen (şehit olan) insanlar, insanlarımız.

Kur'an bile öldürmeyeceksin derken biz bir insanın canına nasıl olur da kıyarız.

Her nefis ölümü tadacaktır ve Her insan'a bir ecel vakti verilmistir ayetleri kulaklarımızı tırmalasa da ölen insanların vakitlerinin olduğunu bilsekte, bazen hazmedemiyoruz öldürülenler ölenler insan olunca.

İnsana insan olduğu için değer verilmeliyken, Yaratılanı yaratandan ötürü sevmeliyken, bu hadsizlik niye.

Tüm mü'minler kardeştir fermanı emri ilahiyedense, tüm insanlığın atası Hz. Adem'se, Kin ve Nefret'e, Haset ve düşmanlığa bu hizmet niye.

Selam olsun İnsan'a insan olduğu için ve yaratılanı yaratandan ötürü sevenler.
Selam olsun kardeşçe yaşayıp, kin ve nefret dilinden uzak kalabilenlere...

Bu dünyanın çivisi çıkmış arkadaş dediğinizi duyar gibiyim.

Ama unuttuğumuz, umursamadığımız bir nokta var. Oda bu dünya da yaşayanların bizler olduğu.

Bir şekilde yaşadık, ama birlikte yaşlanamadık. Toprakta yaratılmışken, toprak olacağımızın hesapsızlığıyla savrulduk.

Her şey de vasat olanı yaşamamız gerekirken, Hiç ölmeyecekmiş gibi bu dünya da ebedi kalacağımızı sandık.

Kenisi açken tok yaşamayın diyen Allah Rasulünün bu sözünü sadece yeme içmeyle bağdaştırdık.

Oysa manevi açlıklarımıza da atfediyordu o güzide insan.

Ama biz o mesajı kavrayamadık ve işimize geldiği gibi anladık.

Gıybeti dobra olmak, Kini kuvvetli olmak anladığımız gibi.

Açıkçası her hiçrette sınıfta kaldık...

Şimdi soruyorum.!

En güzel vasıfla yaratılan insan, Ne zaman kulakları sağır, gözleri görmez, kalpleri mühürlü ve kanla beslenen bir toplum haline geldi.

Berzah Yolcusu

His Edebilmek

Sevmek, önem vermek, değer vermek nedir bilir misin?

Mesela; o yanında yokken varlığını hissede biliyor musun?

Hayatını ona göre şekillendiriyor musun?

Duruşun, davranışın, oturursun kalkışın da, onu hesaba katıyor musun?

Bunları yapa biliyorsan ne mutlu sana.

Zaten asıl sevmek de bu olsa gerek.

Yanında yokken bile varlığına saygı göstermek ve bunu yaparsam nasıl hisseder diyebilmek.

Berzah Yolcusu

İhmal

Sevdiğiniz insanları dinlemeyi ihmal etmeyin.
Bırakın eleştirsınler sizi anlatsınlar dertlerini.
Gün gelir dinlemek istersin belki de.
Bil ki üç günlük dünya bu.
Ertelemeye gelmez.
"Erteleyenler helak oldular"

Berzah Yolcusu

İlk Günkü Gibi

Yorgun ve suskun bakışlarımdan kaybolmuştun yıllar önce.
Seni unutamayacağımı bile bile, avuçlarımdan kaybolmanı izlemiştim, Yanan yüreğimle birlikte.
Yokluğun içimi kor gibi yakarken, ben sensizliğe adanmışım ve sensizlikten çoktan yaşlanmışım.

Yorgun ve suskunum!
Nicedir anlatamadıklarımdan, sensiz yaşadıklarımdan ve sessiz yaşayacaklarımdan yorgunum.

Ne tuhaf değil mi hayat.?
Bir zamanlar seni kalbime yazarken şimdi ise mısralarımda yazıyorum ve bir zamanlar senin gidişini izlerken şimdi ise gelemeyişini izliyorum.
Bak ben burdayım.
Ama sensiz, ama sessiz ve yalnız.
Ve şimdi kar yağıyor yüreğime, yorgun ve çaresiz....

Biliyor musun.?
Ben, sensiz yaşamayı hiç düşünmedim.
Hatta Sensiz yaşamayı bırak, nefes almak bile istemedim.
Ve şimdi gözümde dağlar gibi büyüdü hasretin, kor gibi yakıyor özlemin, sensizliği düşünmekten, defalarca gözyaşlarına boğuldu bedenim.

Biliyor musun.?
Sevgini hep uzaktan izlemeye alıştı bu gözler.
Zaman zaman ağladı, Zaman zaman aradı.
Ama sadece ve tek seni yaşadı.

Ne çabuk geçti değil mi zaman.
Çocukluğumuzda biz körebe oynarken, şimdi ise, çocuklarımızı izliyoruz.
Çocuklarımızı diyoruz; anlıyorsun değil mi.?
Şende ben gibi yaşıyorsun değil mi.?

Kaç zaman oldu sesini duymayışım, gözlerine bakmayışım ve en önemlisi, seni sevdiğimi söylemeyişim.
Gerçi hiç söylememiştim ki zaten sana olan sevgimi.
Belki de en büyük aptallığımdı bu benim.
Cesaretle karşına çıkıp, SENİ SEVİYORUM diyemedim.
Ve şimdi yakıyor yüreğimi o suskunluk ve yorgunluğum, her gün bu girdapta boğuyorum kendimi ve sensiz her geçen zaman diliminde ÖLÜYORUM.

Tükendi artık sözler.
Bende kalan sadece yüreğimdeki sevgin ve gözlerimle dünyaya bakarken, senle yaşayacak hayallerim.
İlk günkü gibi ve kördüğüm gibi, seni hep seveceğim...

Berzah Yolcusu

İnsan

Şöylediklerinizin hiç bir değeri yoksa, sükut edin.
Öyle yaşamaya alıştırın kendinizi.
Zaman ilaç olmayacaktır.
Dün ne ise insan, yarında aynı şekilde yaşamaya devam edecektir.
Hiç bir zaman anlamayacaktır söylediklerinizi.

Berzah Yolcusu

İtimat

Az da olsa itimadın varsa sevdiğinin sevgisine,
Olmadık sözlerle zorlamayacaksın.
Ve gerçekten seviyorsan,
Bir olup direneceksin bu köhne hayata.
Ya, yar olup mutlu olacaksın,
Ya da yok edip atacaksın.
Papatya falları gibi, Seviyor-Sevmiyor yapmayacaksın mesela.
Asılı kalmayacaksın garip vesveselere.

Berzah Yolcusu

İyi ki Doğdun

Bugün doğumun olmalı, hayata ilk merhaba dediğin.
Her şey ilk günkü gibi sana çıkmalı.
Ve sana yazılan şiirlerim mısralardan taşmalı.
Şeni sana anlatan biri dokunmalı can kafesine.
İyi ki doğdun, iyi ki varsın deyip bir buse kondurmalı alnının tam orta yerinden
Hatırlatmalı hatıraları.
Unutturmadan yaşatmalı o ilk geceyi

Berzah Yolcusu

İyi ki Doğdun (Doğum Günün)

Nasıl geçmiş zaman.
Yılların ardından, akrep ve yel kovan.
Göz açtırmamış.
Ettirmemiş tek bir aman.

İşte bak; bir gün daha geçti.
Hatıraların hatırı olmadan.
Ömür bitti.
Giden gitti.
Bense hala o loş ışıkların altında
Sardunya çiçeklerini suluyorum.
İlk günün mavi parıltısından daha parlak.
Gelmeni bekliyorum.

Bir masa, bir çiçek.
Birde dostu gelecek.
Elimde tek taş.
Nasıl da sevinecek...
Yok yok.
Artık bir hayalden öte değil.
Tutsam tutamam.
Sarılsam saramam.
Nadide bir çiçeğe.
El olmuş bir yüreğe.
Ne yapsam, anlatamam.

Sahi ne oldu bize.
Kral çıplak gibi nasıl yarım kaldık.
Hangi uçurumdan atladık.
Hangi kurşunla yaralandık.
Kem gözün içinde nazarlandık.
Bir yanım hüzün.
Sol yanım karanlık.
Ne acı; bu ayrılık.

Biliyor musun?
Onca geçen zamanı.
Yaşanmışlıkları.
Ne olduysa, hiç unutmadım.
Ve hep hatıralarımın süslü kafesinde,
Hatırı sayılır avuntularla
Kırdığım kalbini perçinleyip.
Aşk sokağının vuslat zindanında.
Unutuşları unutup.
Adını yazdığım her köşe başında.
Hatırlamadığım hatıratları düşünerek sana ağladım.

Şimdi zaman yok.
Ömür kısa.
Kaç ay geçti kaç hafta.
Ömür dediğin ince bir çizgi.
Günün kıymetini bil ve yaşa

Ama bugün ağlama.
Dön bir bak arkana ve maziyi arala.
Gülüşlerini.
Sevinçlerini.
Heyecan ve mutluluğunu hatırla.
Doğduğun gün ya bugün.
Hadi bir dua iliştir Kalp-i Ahsen'le.
Yelken aç ve tutun.
Hayatı yenecek kadar güçlü.
Hayattan beklentilerini alacak kadar umutlu.
Umutunu yitirmeyecek kadar inançlı.
Mutlu ve sevgi dolu günleri selamla.

Berzah Yolcusu

Kırmayın

Kırmayın, üzmeyin hiç kimseyi.
Söyleyin sevdiklerinize sevginizi ve hissettirin.
Ansızın kapınız çalına bilir.
Ansızın bir elvedanız bile olmadan kala kalırsınız.
Çünkü hayat NAMAHSİZ ezan, EZANSİZ namaz kadar kısa

Berzah Yolcusu

Kibir

Dünyayı ben yarattım edasıyla yürüme.
Sonra ayağın çukura düşünce anlar tevazu görünümüne bürünürsün.
İş işten geçmiş olur.
Şeytanın kibrinden dolayı huzurdan kovulduğu gibi,
Sende kovulmuş olursun bir kere.
Artık toprak başına!

Berzah Yolcusu

Korkak Ve Tırsak

Korkak ve tırsak.
Var mısın maziyi aralamaya.
Dokunmaya yüreğime.
Seni hala seviyorum dediğimde elimden tutup birlikte yürümeye.
Hadi; kısık sesle de olsa bir cevap ver.
Var mısın.

Ölüyorum gel kurtar yâr
Sensiz dünyalar bana dar
Bir yanım su, bir yanım kar
Hem boğuldum, hem dondum yâr deyip ne çok geneleşirdik.
Ne çok severdik bir birimizi.
Yıkılmayan bir dağ gibi bakardık birbirimizin gözlerine ve öyle kenetlerdik ellerimizi.
Kırklardasın şiirini bile o aşkla birlikte dokumuştuk kalplerimize.

O gün tamda o gün.
Almıştım valizini ve kalmıştık baş başa..
Dokunmuştum.
Öpmüştüm.
Koklamıştım can gibi.

Ve mutluyduk.
Ve gülüyorduk.
Ve biz adam gibi seviyorduk.

Kısa ve öz olsun.
Kısa bir söz olsun.
Seni seviyorumla hayat bulsun.
Ve aralansın mazi.
Hadi kısık sesle de olsa bir cevap ver.

Var mısın yüreklere dokunmaya.
Var mısın yarım kalan maziyi tamamlamaya.
Var mısın.?

Berzah Yolcusu

Mecburuz Aşka

Ben sana mecburum bilemezsin diye başlar şair söze..

Ama nedir mecburiyet yazan bile anlamaz..

Kime mecbursun, neye, niçin, neden soruları dolaşır hep boşlukta.. Nedense bu sözler hep sözde kalır, öz de mecburluluk bulamazsın.. Sevdiğine ben sana mecburum dersin, İki kavga edince olmadık laflar söylersin arkasından..

Eşine kullanırsın bu cümleyi, onsuz bir şeyleri yaptığını fark ettin mi; ondanda uzaklara kaçmak istersin...

Dost bildiklerin olmuştur hep hayatında. Bazen onlara dersin ben sana mecburum diye. Ama geriye baktığın zaman unuttuğun, onca süslü laflar ettiğin insan görürsün ki, sende hayrete düşersin..

Madem bir şeylere kendini mecbur hissedeceksin, O zaman aşka kendini mecbur hisset ki, unuttuğun onca sevdanın, unuttuğun onca dostluğun ve unuttuğun onca tebessümün, yüreğinden değeri hiç silinmesin..

Silinmesin ki; her daim sevdayla dostlukla bir gülücüğün olsun....

Berzah Yolcusu

Musallaya Kadar

Bir oyana bir bu yana sallanacaksın.

En sonunda musallaya uzanacaksın.

Can dediklerin toprak atacak üstüne, işte o an; serzenişini bile duyuramayacaksın. Her gün arayıp hâl hatır soran dostun, o gün bir damla göz yaşı ve bir de fatiha'yla uğurlayacak seni, bir daha hatırlamamak üzere.

Hatırlanmayacaksın, hatıranın bile bir köşesinde ilişğın olmayacak belki de ve öylece unutulacaksın yarım kalmışlığınla.

Nerden çıktı yarım kalmışlığım deme. Hep yarının hayaliyle yaşamıyor muyuz, yaşatmıyor muyuz benliğimizi.

Berzah Yolcusu

Mutluluk Ve Ölüm

Hayat bekleyiştir.
Umudu.
Huzuru.
Mutluluğu.
Ve ölümü.

İnce bir çizgi vardır.
Onu yakalarsan umutlanırsın.
Huzurla yaşarsın.
Mutlu olursun.
Ve ölürsün.

İpin ucunu kaçırsan umudun kaybolur.
Huzursuzlanırsın.
Mutsuz olursun.
Yine ölürsün.

Her bekleyişin sonu.
Umutsuzca umutlanır.
Huzurluymuş gibi yaşar.
Mutluluk taklidi yapar.
Ve yine ölürsün.

Berzah Yolcusu

Nasıl Anlam Katayım

Nasıl bir anlam katayım ki şiirime.
Nasıl anlatayım seni bir bir.
İçimdeki varlığını mi.
Yoksa, yüreğindeki koca adamı mı anlatayım.

Ben hiç büyümeyen yaramaz çocuk.
Sen dalları filizlenmiş nadide bir çiçek.
Hayatin anlamsızlığı vurmuş en dibe.
Titrek sesimle sesleniyorum yüreğine.
Güldürmek benden, ağlamakta.
Gülmek senden, ağlamakta.

O koca yüreğinde büyüttün yaramaz çocuğu.
Bir Aşk şefkatiyle.
Bir abla gibi.
Bir anne gibi.
Hani derler ya.
Seven sevdiğinin her şeyidir.
Sende benim her şeyimsin
Bende senin.

Ne anlatayım ki.
Yüreğimdeki sevdami mi.
Yoksa benim baktığım yüreğe bakan koca adamı mı.

Berzah Yolcusu

Nasıl Anlatayım

Nasıl anlatayım ki şimdi sana.
Hangi sözcüklerden başlasam,
Hepsi aşka dair.
Hepsi sana dair.

Sana nasıl esir düşmüşüm.
Seni nasıl sevmişim.
Bakışına mı, yoksa gülüşüne mi gönül vermişim.
Söyle saudadem söyle.
Hangi renk kendine gelir gözlerinde.

Öyle bir sevgi var ki içimde.
Anlatsam tariflere sığmayacak kadar büyük.
Sussam içimi acıtacak kadar derin.
Ama sade.
Ama saf.
Ama özlem dolu.
Sırf sen kokan hatıralar var ellerimde.
Sırf seni hatırlatan buğulu sokaklar.
Sana olan aşkın derununda hapsettim benliğimi.
Sana olan sevdamin ateşiyle ısıtıyorum titreyen ellerimi.

Aslında şimdi yanında olmak vardı.
Gözlerine bakıp sevgimi haykırmak.
Kollarımın arasına ilıstirip başını, saçlarını okşamak.
Koklamak;
Sarılmak;
Bazen susmak;
Bazen de ağlamak;
Ne zormuş be sana hasret kalmak.

Hadi bir bakış at gülen gözlerinle gözlerime.
Eskisi gibi bir kez daha öp, koklayarak.
Nefesinle nefesimi yokla.
Göğsüne dayadığım başımı okşa.
Sarıl ve sarmala.
Arada naz yapıp ağla.
Sonra kıyama.
Ekmeğimin tuzu,
Soframın bereketi olurcasına sev ve anla.
Bir şarkı mırıldan kulaklarıma.
Seviyorum seni.
Ekmeği tuza banıp, banıp yer gibi.
Geceleyin ateşler içinde, uyanarak.
Ağzımı dayayıp musluğa, su içer gibi.

Ben bir hayalperestim.
Biliyorum; ne söylesem tesiri yok artık.
Ne anlatsam faydası olmayacak.
Seni yaşamayı çoktan kaybettim.
Dedim ya; nasıl anlatayım ki.

Ya da en güzel nerden başlayayım seni anlatmaya.

Hadi bir kez daha tut elimden.
Yeniden başlayalım.
Yeniymiş gibi sevelim birbirimizi.
Uzaktan.
Ama eskisi gibi samimi.
Eskisi gibi deli.
Birbirimizin olalım.
Sevelim sevillelim.
Dünya kimseye kalmaz.

Berzah Yolcusu

Nasıl Bilirdiniz

Bir bakmışsın;
Ardına bakmaya fırsat bulamadan,
Merhumu nasıl bilirdiniz sualiyle karşı karşıyasın.
Nasıl bilirdiniz!
İyi bilirdik!
Gömün o zaman.

Berzah Yolcusu

Olmalıydım

Bakma öyle mahzun ve burkma yüreğimi.
Olsaydım yüreğinde sevdiğin.
Sen çağırınca koşa bilseydim keşke sana doğru.
Dokuna bilseydim sızlayan yüreğine.
Tuta bilseydim ellerinden.
Sen düşmeden yere, ben düşseydim senden önce.
Tüm yaralar bende açılsaydı, sana hiç dokunmadan.

Olmalıydım yanında.
Balkonundan seyretmeliydik oyun oynayan çocukları.
Ben tutmalıydım elinden, sen başını koymalıydın omzuma.
Sen anlatmalı ben dinlemeliydim.
Dalmalıydık boşluğa.
Sonra gülüşmeliydik geceyi kıskandırırarcasına.
Birlikte yaşamalıydık her şeyi.

Öyle çok seviyorum ki seni.
Ne kelimelere sığdıra biliyorum ne şiirlere.
Ne kendim yaşaya biliyorum, nede seni çıkara biliyorum düştüğün girtaptan.
Mesela sen yazmadan yazamıyorum, rahatsız etme korkusundan.
Sen sormadan cevap veremiyorum yüreğimdeki boşluğa.
Ve ne yapsam da çıkamıyorum.
Sevmemi istemediğini bile bile senden kopamıyorum.
Sensiz olamıyorum.
Sensizken bile seni özlüyorum.

Bir masal bendeki.
Bir sevda.
Kendimce yaşadığım.
Şessizce seyre daldığım.
Öteye gidemediğim.
Kendimle cebelleştiğim.
Bir masal bendeki.
Bir sevda.

Berzah Yolcusu

Öleceksin Mesela

Alıp başını gideceksin,
Gözlerin görmediği mekanlara.
Sessizliğe alıştığın gibi,
Kimsesizliğe de alışacaksın.
Öleceksin mesela.
Yok olacaksın.
Toprak olacaksın.
Kimseler duymadan uzaklaşacaksın bu haneden...

Berzah Yolcusu

Ölüm

Ne yaparsan yap; saklan, çık dağlara, kaçta bildiğin kadar kaç, nafîle çıksan da yedi kat göğe, kurtulamazsın benden. Bir gün ansızın çıkarım karşına, hiç beklenmedik bir an da.

Belki bir hastalıkta..

Belki direksiyon başında..

Belki çoluk çocuk severken..

Belki de sen uyurken..

Ansızın geliveririm. Hiç beklemediğin an da.

Bil ki; benim adım ÖLÜM.

Bil ki; ben ocaklar söndürürüm..

Berzah Yolcusu

Öyle Özledim

Seni düşünerek; delice sarılıp, dizlerinde uyuduğum sevdanı, ne çok özlemişim.
Dağılan saçlarının arasında teninin kokusunu çekiyorum içime.
Gözlerine dalıyorum bir an; gözbebeklerinde bir ömür boyu yanmak için.
Yeniden âşık oluyorum sana.
Yeniden seviyorum seni.
Taze ve samimi bir yürekle.

Öyle tutuldum ki sana.
Tarif edilemez duyguların içinde özlemimi çekiyorum.
Gece yarısı ansızın uyanıyorum.
Gözlerin düşüyor aklıma bir yıldız gibi.
Kokun sarıyor odayı, mest oluyorum.
Beni benden alan şebnemleri bile kıskandıran gülüşlerin.
Ve tenimi koklayarak öpüşlerin sarıyor tüm bedenimi.

Adını koyamadığım bir heyecan var içimde.
Sen geleceksin diye bekliyorum.
Geleceksin.
Saracaksın tüm sıcaklığınla.
Kurumuş dudaklarımı ıslatacaksın dudaklarınla.
Alev alev yanan yüreğimin ateşini söndüreceksin.
Ellerin bir başka tutacak.
Gözlerin başka bakacak.
Bedeninin ahengi tenime uyacak.
Sen olacaksın.
Sen kokacaksın.
Nefesin, nefesimi okşayacak.
Zaman bizimle soluklanacak.
Hasret sana;
Ruhum huzura kavuşacak.

Uyumak istiyorum artık.
Uyanmadan yaşamak hayalinle.
Yüreğim huzur dolu.
Bu kadar özlemişken seni.
Uyandırmayın rüyalarımın.
Bozmayın hayallerimi.
İncitmeden,
Kırmadan,
Akıtmayın gözyaşımı.
Acıtmayın yüreğimi.

Dedim ya;
Ne çok sevmişim seni.
Ne çok özlemişim.
Kırların en güzel çiçekleriyle taç yapıp süslemişim.
Yıldızları gözbebeklerine verip,
Yüzünü güllerin gülüşüyle süslemişim.
İçimde büyüttüğüm mavi kuşların kanatlarına asmışım beyaz umutlarımı.
Bu kadar özlemişken seni; hayatın içinde yaşamalıyım mutluluklarımı.
Benliğimi,
Sevgimi,

Kendimi,
Gülüşlerine hapsedip,
Sabahın ilk ışıklarıyla,
Bir buse kondurmalıyım alnının tam ortasına.
Sevdamın ateşini.
Yüreğimin sesine katıp.
Tutunmalıyım hayata.
Ve seni sende.
Sessiz ve sade.
Yaşamalıyım.

Berzah Yolcusu

Özlemlerim

Ben baharı kaybettim..
Özlemimi yitirdim.
Seni yüreğimde erittim.
Çaresizim.
Ölmadı.
Adını duvarlara yazacak çağımda, seni sevmeyi beceremedim.

Artık birlikte ısladığımız yağmurlarımız yok.
Dokunmak mı?
Koklamak mı?
Nafile....
İmkansızın tamda dibi...
Ne ellerinin beyazlığına uzana bilir ellerim.
Ne de yüzüne dokuna bilirim gözlerimle.
Hangi şarkının neresinde.
Hangi şiirin mısralarında.
Ve uzun zamandır duymadığım sesin kulaklarımda.

Dilim ve kalbimin kesiştiği noktada sakladım seni.
Sızlayınca yüreğim, hüzün duyma diye .
Anlıyorsun değil mi?
Sen yeni hayata tutunurken, ben çoktan düşürmüşüm aklıma ölümü.
Ve şimdi, gölün bedene baş kaldırdığı yerdeyim.
Eskittiğim yıllardan değil, ağır ağır çıkılan bir merdiven gibi.
Her buluşmaya geciktiğim gibi, yine gecikmişim....

Unuttum sanma güzel günleri.
Saklayacaktım.
Yüzün gözümde kalacaktı.
Bilmeyecektin böyle sevildiğini.
Ve duymayacaktın sabahlara sensiz nasıl uyandığımı.
Ben bir bu dağları eskitmedim, birde sana düşmüş yüreğimi.
Ve dilim hiç varmadı ayrılığın çanlarını çalmaya.
Elimi tutup avuçlarının arasında ısıtmadığın günden beri üşümekteyim hala.
Bir tarafımızı ayın bilmem kaçına asmışım
Kalanını sevdana kurban adamışım.
İçtiğim her sigaraya seni düşürdüm, bu akşam ise; gözlerimi küllükte söndürdüm.

Uzaktan sevmenin çok ağır faturası.
Bağışla beni ey sevdam..
Gecikmenin bedelini birlikte ödettiğim için.
Bağışla beni ey sevdam..
Adını sadece özlemlerimde sakladığım için.,

Bak eskidi saatler.
Zaman çok çabuk geçti.
Yardan öte söyleyecek sözüm var benim.
Uyanmamacasına yükselmeli ateşim.
Kanamalı sıkılmaktan avuç içlerim.
Sırtlayıp geceleri, ölmeliyim.
Dağların en kuytu yerine kaçıp saklanmalıyım.
Çaresizliğime ölmeliyim.

Sonsuzluğa gitmeliyim..

Berzah Yolcusu

Rahmetli

Gün gelecek Unutulacak her şey.
Hatıraların, hatırı sayılır raflarında bile adın kalmayacak.
Solacaksın bir gül gibi.
Umur sanılmaz tavırlarla yad edecekler belki de, rahmetli sıfatıyla.
Nasıl bilirdiniz!
Allah rahmet eylesin.!

Berzah Yolcusu

Sabır

Zorluk derecesi ne olabilir ki hayatın.
Sıkıntı ettiğın dertlerinin daha fazlasını yaşayan var.
Çocuk yaşta kimsesiz kaldın mı?
Veya hiç deve işkembesi attılar mı üstüne?
Mesela günlerce aç kalıp, açlıktan evden çıktığın oldu mu?
Bunlar ve bunlardan daha ağır, niceleri.
Olmadı değil mi hiç.
Ya hastalıktan yüksündün ya parasızlıktan.
Hiç düşünmedin ki, derdi veren dermanını da verir.
Hep dedin derdim çok, derdinden büyük Allah'ı hatırlamadan.
Hep isyan..
Hep nisan..
Hadi bir silkelen.
Şükret aldığın nefese.
Şükret yediğın ekmeğe.
Bırak kendini yoktan var edene.
Göreceksin ki, sabrın sonu selamet.
Göreceksin ki, dolu etrafın rahmet.
İşte o zaman, olacak dünyanın ve akıbetin cennet.

Berzah Yolcusu

Sabret

Sen ne kadar aciz olursan ol,
Bil ki seni kollayıp gözeten var.
Ve bil ki her şey ol demesine bağılı, vaktini bekliyor.
Yeter ki sabret ve bekle.
Usanma, sakın bıkkınlık gösterme

Berzah Yolcusu

Sahte Pişmanlığım

Nasıl da geçti yıllar.
Gecemin, gündüzümü kapladığı yerde.
Rüzgarlar uğulduyor.
Kalbimin sızısı, ruhumu parçalıyor içimde.
Ve ben, pişmanlığın bana verdiği yetkinin acizliğindeyim.

Ne yaptım sa hep kaderi suçladım.
Kavuşamadım, ağladım.
Buluşamadım, dağıldım.
Kedere kapı açtım, dağladım.
Ah şu geceler.
Huzurun üzerine kap kara çöken geceler.
Sevgini göremeyecek kadar kör eden geceler.
Yanıyor şimdi yüreğim.
Ve ben, öylesine yaşıyorum
Ama; ölesiye pişmanım.

Bir tek söz.
Bir tek kelime.
Ve anlamsızlığımın tarifi yok dilimde.
Ne fırtınalar kopar.
Ne dağlar yürür ardım sıra.
Ben hovarda bir alemin hoyrat çocuğu.
Usandım.
Ama uslandırdım hayatı.

Yorgun cümlelerim yok benim.
Pişmanlığın şaha kalkışı.
Nefesimin darlığı.
Hastalıkla boğuşan bir kalbim var.

Ne söylesem ki şimdi sana.
Ne anlatsam.
Kaf dağında öte gitmeyen benliğimi mi.
Yoksa yalancı hallerimi mi.
Gözlerine bakarken.
Ellerinden tutarken.
Ve sarılır.
Ve koklarken.
Hatta gülerken.
Olmadı severken.
Sahte ağlarken.
Hadsizlikte had safhaya çıkmışım.
Kandırmışım.
Yapmacık yapmışım.
Ne sana.
Ne sevdana yanmışım.

Şimdi dediğin gibi.
Hangi yüzüm var ki yüzüne bakayım.
Hangi sözü söyleyip, seni kandırayım.
Seviyorum.

Özlüyorum.
Ölüyorum desem, yetmeyecek biliyorum.

Avuntularla avunma vakti.
Yalanlardan uzak.
Gerçekler bize ırak.
Bu hayat.
Seni bilmem de.
Bana kör kuyu.
Bana topal ve aksak.
Ve ben bu hayatın içinde olmuşum tuzak.

İnanma.
Kanma.
Ve aldanma.
Her şey yalan.
Dokunmam.
Tutmam.
Koklamam.
Yalan.
Ben.
Sevdam.
Hep yalan.

Berzah Yolcusu

Sana Bakmak

Yeni bir sayfa açıp sana koşmak vardı şimdi.
Tutup elinden nefesini içime çekercesine sarılmak.
Yürümek senle beraber kaldırımlarda.
Ve en güzeli seninle bakmak yıldızlara, omzuna kafa mı dayayıp sadece susmak kalp atışının ritminde.

Söylediğim tüm şarkıları sana söylemek.
Açılan her bir beyaz sayfa da seni görmek.
Yazdığım tüm mısraların sana çıkması.
Seni sana en güzel anlatacak olan şiirlerin yazılması.
İşte her şey bu kadar basit, ben ise çaresiz.

Her şeye ışık tutan ben.
Her yolun yoldaşı olan ben.
Her derdin ortağı olan ben.
Bir sana, birde sevdama merhem olamayan yine ben.
Ne seni anlata bildim, ne de sara bildim tüm benliğimle.
Sen bana ışık olmuşken, ben seni karanlığın koynunda unutmuşum yapayalnız.
Uzun bir yoldan gelen tedariksiz bir yolcu gibi acizim şimdi.

Oysa sana bakmak suya bakmak gibi ferahlatırdı içimi.
Koşar adımlarla çıkardım yolculuğa.
Ben koştukça yol uzardı.
Olan olmayan, acıtan sancıtan ne varsa iterdim elimin tersiyle
Sever adım gelirdim kollarına.
Sağa sola bakmadan yürüdüğüm yollar şahittir buna.

Bir mucizeyi yaşamak gibi bir şeydin yüreğimde.
Gözlerinin güzelliği ve gülüşünün ahengi nefesim olurdu.
Bir tek söz kalırdı dudaklardan aşk olup dökülen.
Canım derdim can bulurdu candan öteden.

Sana bakmak beyaz bir kağıda bakmaktır.
Ve yazmak ömür bulmaktır bu hasta bende.
Ne demiştir şair.....
Sana bakmak, gördüğün suretten utanmaktır.
Ve sana bakmak, Allâh'a inanmaktır.

Berzah Yolcusu

Sen

Sen; hiçbir zaman adını koyamayacağım şiirim mısralarısın.
Kalemimi batırdığım zaman anılarıma, dinmeyen özlemim ve durmayan gözyaşısın.
Sen; yüreğimi gülümseten.
Sen; hayatımın coşkusu.
Ve hiç tutunamayacağım.
Yüzüne bakıp gülemeyeceğim.
Ellerinden tutup, sarılıp koklayamayacağımsın.

Ne zaman düş kursam seni koyuyorum içine.
Yalnızlığımı unutup, sarılıyorum gözyaşlarımla.
Düşündükçe acın bir kez daha batıyor.
Tel tel sen dökülüyorsun avuçlarıma.
Bir tek bahar görmeden, can çekişen umutlarıma su serpiyorum.
Bazen de her aşk bu kadar acıtır mı diye düşünüyorum.
Düşlüyorum.

Sen, benim mavi kelebeğim.
Yazdıkça yazmak istediğim.
Düşlediğim.
Hiç bitmesin istediğim.
Satır aralarında biriktirdiğim.
Gidişinle ölemediğim.
Ölümü beklediğim...

Sensiz yaşamayı.
Sensiz nefes almayı.
Hayatın ucundan tutmayı.
İçimde ne varsa sensizliğe dair, bir kenara koydum.
Sessiz haykırışlarımı mısralara gömdüm.

Sana tutunmayı.
Seninle nefes almayı.
Seninle yaşamayı.
Düşlediğim sokak lambalarının altında.
Düşlediğim sarılmalarımla.
Düşlediğim gülüşmelerinin yamacında.
Uzak diyarların toprağında.
Ölmeyi bekliyorum şimdilerde.

Ve ölmeden bir kez.
Dokunsam.
Şarılsam.
Öpsem.
Koklasam.
Tutup ellerinden omuzuma yaslasam.
Yaşasam.
Ruhumu dinlendirdiğim bir nehir gibi coşsam.
Ağlasam.
Ve kapasam gözlerimi, gözlerinin derununa bakarken.
Ve ölsem.
Umutla.
Huzurla.

Berzah Yolcusu

Sen Kazandın

Eskiden sen aklıma geldiğinde kalbim hızlı atar gözlerim seni arar yüzümü tatlı bir tebessüm kaplardı.

Şimdi yine kalbim hızlı atıyor, gözlerim seni arıyor.

Ama yüzümdeki tebessüm yerini burukluğa bıraktı.

Sana aşk beslesem de kavuşamamanın ve kavuşamayacak olmanın silueti var yüzümde.

Aslında biliyorum.

Ne eskisi gibi seve bilirsin beni.

Ne de eskisi gibi güle bilirsin yüzüme.

Bana dair ne aşk kaldı yüreğinde ne de ben kaldım gözlerinde.

Ben Kaybettim.

Sen Kazandın.

Sen Sevdin.

Ben Kıymet bilmedim.

Olsun be gülüm.

Sen mutlu ol.

Sen gül.

Sen yaşa.

Ben mevta.

Berzah Yolcusu

Sen Ve Yolculuk

İçimdeki seni nasıl tarif etsem bilemedim.
Sesini, gülüşünü nefesini özledim.
Son baharın güneşi; ilk baharın yağmuru beklediği gibi bekledim.
Kırda uçuşan kelebekler gibi sevdanı yaşadım sessizce içimde.
Ve şimdi; senin gidişinle kırdığım kalemi mi tekrar açıp,
Gelişinle; başladığım mısralar da, sensizliğimi nasıl anlatacağım; bilemedim.
Sözlerin bittiği yerdeyim ve sensizliğin içindeyim.
Hasretin ağır basıyor yüreğime, sancısı bir başka özlemin.

Ansızın girmiştin yüreğime.
Bir haberin muştusu,
Çöldeki sıcaklığın serinliği,
Papatyaların kokusu gibi kapılı verdim sevdana.
Bir o kadar zor; ama samimi dokundum benliğine.
Her günüm sen,
Her yanım sen,
Ve kokladığım her çiçek sana çıkardı yolumu.
Aldığım her nefeste, sevdanı yudumladım mutluluktan.
Adım attığımız her sokağa, yürüdüğümüz her kaldırıma adını kazıdım
Oturduğumuz her bir bankta gülüşünle seyr-i alem yaptım.
Ve sen konuştukça,
Ve sen güldükçe,
Ve sen koydukça başını omuzuma,
Mecnun çölleri geçti,
Ferhat dağları deldi sevdanın uğruna.
Sevdanla yüreğime hayat verdiğini daha nasıl anlatayım sana..
Dedim ya işte.
Sözlerin bittiği yerdeyim ve sensizliğin içindeyim.
Hasretin ağır basıyor yüreğime, sancısı bir başka özlemin.

Adını özlem koydum, boyun büküşünle savruldu.
Ben sevdanı yudumlarırken kor alevler içinde.
Daha nasıl anlatayım tarifi imkansız kelimelerde.
Yaşamam lazım,
Görmen lazım,
Ben bu dünyadan göçerken, gelmen lazım.
Elimi eline alıp vuslatıma dalman lazım.
İçimdeki seni,
İçimdeki kederi,
İçimdeki sevdayı,
Buhranları ve yarayı, gülüşüne asman lazım.

Bil ki; o gün gelecek..
Sana yaşadığım her şeyi sırtıma yükleyip gideceğim.
Varsın sevdanlar kor olsun kalbimde.
Varsın cehennemim olsun her halim.
Helalliğini kabul etmeden,
Kendimi sana affettirmeden,
Her şeye ve herkese inat, gülüşünde asılı kalan gözlerimi kapatıp öleceğim.
Elvedam olmadan.
Seni yormadan.
Sana varmadan,

Ve özlemimi kucaklayıp,
Topraktan yaratılan bedenimi, toprağa teslim edeceğim.

Bu sözler sanadır,
Bu hasret sana,
Bu gidiş sanadır, sana..
Sen mutlu ol..
Sen huzur bul..
Sen yaşa diye, beni senden alıp vuslatı berzaha konuyorum.
Toprağa..
Şuya..
Özleme hasret gidiyorum....
Amelimi elime alıp, mahşerde görüşmek üzere.....
Gidiyorum...

Berzah Yolcusu

Sensiz Yaşamak

İşte bugünlük son satırlarımdı bunlar.. Uykusuz kalacaktım ve yine yazacaktım şana.. Seviyordum çünkü.. Sen sevmesen de bilmesen de seviyordum işte... Öyle bir sevgiydi bendeki..

Öyle özlüyordum ki seni, Hayallere dalıp suskun bir güle dönüyordum, Sadece rüzgarda kıpırdayan.. Ama öyle zamanlar oldu ki; kıpırdaması bile acı verdi, Hasretin senli hayallerimi bile acıttı. Sen diye atan yüreğim, Hayallerimin içinde kabuslar gördü, ama bu kabuslar ne beni senden uzaklaştırdı, ne de kavuşturdu sana.. Ve ben sana kavuşamayacağımı bile bile, ne kabuslardan kurtulmayı düşündüm, Ne de seni sevmekten usandım... Çünkü ben seni ölümlle sevdim ve sensiz her geçen an, her geçen zamanla ölümü bekledim.. Sonsuzca, Sonuna kadar hatta ölümden sonrasına kadar.. İşte böyle bir muhabbet, öyle bir aşk besledim sana...

Her şeye alışan ben, bir sana bir de seni sensiz yaşamaya alışamadım, daha doğrusu alışmak istemedim hiç.. Seni sensiz yaşamakta zor, seni hayallerimde yaşatmakta..

Ya gelecektin, Ya ölecektim...

İşte ben buyum ve böyleyim.. Aşk sensiz yaşamakta olsa, senin için ölümü yeğleyenlerdenim.....

Berzah Yolcusu

Sevdam Sana

Seni imkânsızlıkların tam ortasında sevdim.
Ne başı oldu bu aşkın.
Ne de sonuna yürüye bildik.
Araf'ında kaldık hayatın.
Kırmızı güllerin dikenini kanatırken ellerimizi, beyaz güllere uzanamadan da ayrıldık.
Kor oldu yüreğimiz.
Ucu bucağı olmayan bir hayata tutunduk.

Kelebekler ölümün tabutunu taşıırken loş ışıklarda.
Yalnızlığın matemi sardı dört bir yanımızı.
Ağlamakta çare olmadı, kapatmadı yaramızı.
Tek bir söz, tek bir bakış, tek bir acı, kuruttu kanımızı.
Ama biliyorum.
His ediyorum.
Ve kendimce yaşıyorum.
İki ayrı kalpte atan aşkın vuslatını çekiyorum.
Sahi biliyor musun?
Hiç yalnız koymadım seni bu zaman kadar. Hep var oldun.
Hep sevdim seni içten içe ve hep dilimden dökülen duam oldun.

Neden uzak kaldık ki param parça yüreklerde.
Neden ayrı düştük ki bir çırpıda, hangi gözün nazarında geldik.
Hangi rüzgâr savurdu bizi uzak illere.
Hangi dilin matemine saklandık.
Ve hangi elin temasıyla ayrıldık bu vicdansız hayatta.

Ey yar.
Bil ki, sevdam sana.
Acım sana.
Yaşamım sana...
Ve bil ki.
Son nefes sana.

Berzah Yolcusu

Sevmek

Herkesin nazarında sevmek farklıdır aslında.

Kimine göre ölmek.!

Kimine göre yaşamak.!

Kimine göre yaşatmak.!

Ve daha nice söylemler.

Sorsak tek tek sevmek nedir diye, her telden farklı bir ses çıkar.

Herkes kendine göre sever ve herkes büyük sever.

Sevmek maşukun aşığına, aşığın maşukuna yakınlaşması ise madem.

Neden hala ondan gelene isyan edersin.

Ve neden göğüs germezsın onca vesveseye.

Berzah Yolcusu

Sevmek Nedir

BeğenAntolojiYorumlarPaylaşTweetle
Sevmek nedir?
Bir muma ateş olmak mı,
Yoksa yanan ateşe dokunmak mı.?

Öyle bir ateş olacaksın ki;
Dokunduğın ateş bile tesirini yitirecek.
Yani hem muma ateş olacaksın.
Hem yanan ateşe dokunacaksın.

Peki ikisini birden başarmak mümkün müdür.?

Yürek isterse olmayacak iş yok.
Ya kazanırsın aşkı,
Ya da o uğurda ölürsün...

Berzah Yolcusu

Sığdıramadık

Sığdıramadık hiçbir şeyi hayata, kendimizi sığdıramadığımız gibi.
Ne istediğini bilmeyen, nasıl sevmesi gerektiğini anlamayan bir varlık olup çıkı verdik şu
köhne dünya da.

Hep daha fazlasını istedik.
Doymadık, doyuramadık gözümüzü.
Sevdik.!
Sevgiden yoksun yaşamı seçtik hep. Kıymetini bilmedik sevdiklerimizin.
Çalıştık.!
Şükretmekten uzak bir tarz takındık durduk.
Ve öldük.!
Ve geçti iş işten.!
Ve son anda fark ettik koca bir hiç olduğumuzu.
Ve gerçekten anladık ölümün bize var olduğunu.
Ve sevdiklerimiz de, kazandıklarımız da arkamızda birer ağıt oldu.
Kıymet bilmedik.
Yaşamında, kendimizin de sevdiklerimizin de.
Haydi.!
Soldurmadan gülünü, kimsenin kırma gönlünü.
Kıymet bil.
Sevginle, Sevdiğinle yaşa.

Berzah Yolcusu

Sokak Lambaları

Şimdi sokak lambaları altında aydınlatıyorum kendimi.
Elimde bira, birde sigara.
Karşımda sen.
Yine aynı.
Ne konuşsam ne söylesem umursamaz tavırlarınla tebessümdesin.
Oysa yaşama sevinciydik birbirimizin.
Artık gözyaşlarım tükendi.
Tüm hislerim yok oldu.
Bedenimse uyuşuk.
Ama kalbimin sızısı dinmiyor.
Dindiremiyorum.
Susturamıyorum.
Sanki acıyla besleniyor.
Ben ağladıkça kendi gülüyor

Berzah Yolcusu

Son Beklemek

Saat 12 dediğinde kapa tüm perdeleri, ışıkları söndür ve bekle.
Beklerken uyuya kal.
Ve derken bir sela sesiyle aç gözlerini.
Ve derken, bir musallaya uzanmış bedenime bile dokunmak ürpertsin yüreğini.
Hadi kapa.
Bil ki; bu son fasıla.
Ve saat tik tak sesiyle kovalamakta.

Berzah Yolcusu

Son Fasıla

Saat on iki dediğinde kapa tüm perdeleri, ışıkları söndür ve bekle.
Beklerken uyuya kal.
Ve derken bir sela sesiyle aç gözlerini.
Bir musallaya uzanmış bedenime bile dokunmak ürpertsin yüreğini.
Hadi kapa.
Bil ki; bu son fasıla.
Ve saat tik tak sesiyle kovalamaktan.

Berzah Yolcusu

Sona Doğru

Yüreğimin en sessiz harfleriyle sesleniyorum sana.
Ve kanayan gözlerimde seni taşıyorum istemeden.
Tutsak oldum içimin zindanlarında.
Sensiz avaz avaz koşarken ölüme, sessiz cümlelerimi ayırdım yalnızlığıma.
İçimi yakan sevdanın körlüğüyle agrafında yaşadım hayatın.
Hüznün yağmurlarında saklasam da kendimi, çıkamadım ölümün loş gecesinden.

Kendimden vaz geçiyorum artık.
Her şeyi gömüyorum bu satırların sırrına.
Tüm şiirleri aşka, tüm aşkları sana kurban edip saklanıyorum karanlığa.
Meçhullerin sürüklediği bir hayatı bırakıp avuçlarına, ben ölüme koşuyorum.

Gücüm kalmadı.
Ve bittim.
Tükendi tüm umudum.
Yoruldum.
Kırgınlıklarımınla.
Hasret ve özlemlerimle.
Çaresiz; acılarla, samimiyetsiz yaşamaktan yoruldum.

Ve bırakı verdim kendimi son baharın ayazına.
Ne kadar birikmiş öfkem varsa, gömdüm.
Umuda dair tek bir kıvılcım bırakmadım yüreğimde.
Kor ateşe yürüdüm.
Bekledim.
Uykuya yatar gibi bir yüreğin kenarına, her şeyi boş verip, ölümü bekledim.

Kaçıyorum kaçta bildiğim kadar uzağa.
Konuşsam dilim lal oluyor.
Zaten anlatmak rengine büründükçe, dağlar ardım sıra diziliyor.
Ve tel tel kopuyor hayat ellerimden.
Kalbime yaşamamanın sızı düşüyor.
Yavaşlıyor göz kapaklarım.
Hiç dinmiyor hasretin acısı.
Ölüm kokuyor her sokak.
Sokak lambalarının aydınlığı vurmuyor yoluma.
Ve ben bir en kazın altında soluksuz kalıp, çıkmak istemiyorum

Kalmak ağır geldiğinde gitmeli insan.
Bırakıp hayatın anlamlarını, yol almalı sessizce.
Güneş batmadan aşmalı, dar kaldırımları.
Yakmalı hasretin her çeşidini.
Savurup küllerini, kefene sarımalı.
Dört kişinin omzunda musallaya uzanmalı.
Ve her şey, yüreğimin duvarları arasında yok olmalı.

Artık kızma gecenin karanlığına saklandığıma.
Eskisi gibi nahoş yaşantıma meyledip, huzuru unuttuğuma.
Elbet güneş bana da doğacak.
Ve en sonunda hayat son bulacak.
Dokunacak can kafesime Azrail.
Senle olan ruhumu alıp götüreceksin.

Bedenim soğuk.
Gözlerim ıslak.
Sözlerim lal.
Kefen ruğumu ve bedenimi sıcak tutacak.
Toprak bağrına basıp sımsıkı saracak.
Ve böylelikle bir hayat son bulacak.
Şimdi yaşam ve ölüm arasındaki bu maratonun son finalini koşuyorum.
Şüre kısıtlı.
Vakit dar.

Berzah Yolcusu

Söz Vermiştim

Söz vermiştim, yazmayacaktım.

Ellerim...

Ne klavyenin tuşlarına dokunacak,

Ne de cebimdeki kalemi elime alıp boş bir kâğıda seni anlatacaktım.

Bundan sonra yazmam diyordum ama olmadı yapamadım işte.

Zaten neyim var ki yazmaktan başka, iki lafı bile bir araya getiremiyorken yanında.

Ne de olsa şair geçiniyorum, yazmalıyım yokluğunun ıstırabını, çaresizliğimi, sana olan duygularımı hatta sana bu zamana kadar hiç anlatamadıklarımı. Yazmalıyım ve dökmeliyim içimi şu toy mısralarıma.

Bir sigara ve baş aşağı kalmış hayallerimle şimdi sana sesleniyorum ey sevgili!

Seviyorum seni.

Öyle seviyorum ki kokunu alıyorum hep yastığa baş koyduğumda.

Özlüyorum seni.

Öyle özlüyorum ki; çiğ tanelerinin değdiği, beyaz gülün narin duruşuyla, bir oluyorsun yüreğimde.

Öyle özlüyorum ki seni...

Sen de böyle özlüyorsan diye üzülüyorum bazen.

Bilirim acını hiç dillendirmezsin sen, sadece gökyüzüne çevirip gözlerini, acı acı yutkunursun, Biliyorum...

Gecenin sabaha kavuştuğu, benimde nefes almaya başladığım saatlerde yazıyorum bu şiiri sana.

Bazı geceler soluksuz kalıyor,

Nefesin nefesime düğümlenerek, kalbimde hezeyanlarla boğuluyorum.

Yalnızlığımın koynunda yuvarlanırken bir yandan, yüzümde sevginin yarattığı mutluluğun

seğirmesiyle avunuyorum.

Biliyordum;

Kolay olmayacaktı senden uzak yaşamak.

Mesela seninle daha çok sevebilirdim bu dünyayı,

Kokunun sindiği sokaklarda, gözlerini anımsayıp daha bir mutlu yaşayabilirdim hayatı.

Oysa, senle yaşanacak ne çok şey vardı.

Tadılacak hazlar, sayısız duygular ve dağlar ardına attığımız onca umutlar...

Ama olmadı, yapamadım işte.

Çünkü sen ne zaman aklıma gelsen, seni ne zaman hayallerimle süslesem, geceler kâbusum oldu.

Ya sen hüznümlle eriyordun kollarımda ya da ben ölüyordum karanlıklarda.

Yaş olup dökemiyorum gözümde.

Dökülmüyor işte!

Farkındayım her şeyin,

Hak ettim yaşananları!

Ve içimdeki boşluğa asmak istiyorum ruhumu.

Dinlensin istiyorum, ruhum da bedenim de.

Benden mahrum ettim seni, senden mahrum ettim beni.

Ve yasını tutuyorum şimdi.

-İşte bak Görüyorsun ya;

Yine aldım kalemi kâğıdı ve her zaman ki gibi başladım yazmaya.

Yine çaresiz kaldım anlıyorsun değil mi?

Yine sana yazıyorum biliyorsun değil mi?

Berzah Yolcusu

Suçlanmak

His edersin..
Yaşarsın..
Yaşamak istersin..
Ulaşamayınca deliye dönersin..
Ama onun umurun da olmaz.
Sen suçlanırsın.
Senin acın sana kalır.
Ve bir inat, seni ölüme götürecektir kadardır.

Berzah Yolcusu

Sustum

Sustum...

Çok konuşmazdım ki zaten..

Ne sevdiğimi anlata bildim bu zamana kadar nede kendimi....

Çok zor değildi aslında her şeyi olduğu gibi anlatmak..

Zor muydu ki acaba?

Yok yok abartıyorum galiba..

Ben abartılarda kalmış suskun aciz bir dilenci olmalıyım...

Şimdi Kaç zamandır söylemem gerekenleri.

Yaşantımdaki kaçışları, Sensiz daha çok zaman harcaşlarımı.

Hayatımı hiçe sayışlarımı, körpe kalmış umutlarımı dile getiremesem de yazmalıyım ve dökmeliyim içimi....

Hayatım ve hayalim kış ayını yaşarken, senle gelen baharı kattım içime...

Hayatımın anlamı Kendi içimde yaşadığım dünyamın baharı olmuştun o sıralar...

Sevmiştim ve hala seviyordum seni..

Unutamadığım, unutmadığım ve asla unutmayacağım Sevgili...

Şimdi nerelerde ve ne hallerdesin....

Neden uzaklaştık ki birbirimizden..

Kim bozdu bu hayali..

Kim neden mutsuzluğu tekrar kattı içimize..

Nerde Ne hata yaptık ki yaşamışlıklarımızı terli bir gömlek gibi kenara atıp, Rafa kaldırdığımız, bir daha asla yüzüne bakmam dediğimiz mutsuzluğa yöneldik..

Hani söz vermiştik..

Hani sonuna kadar değil sonsuza kadardı sevdamız...

Ne oldu da bir birimizden uzaklaştık, uzak yaşamaya başladık..

Yalan mıydı ellerini tuttuğumda duyduğum sıcaklık..

Yalan mıydı hadi söyle sen üzüldüğün zaman yüreğimdeki ağırlık..

Hayır hayır ! ne ellerini tuttuğumdaki sıcaklık yalandı, ne de yüreğimdeki ağırlık..

Seviyordum, Sevmeliydim ama istemeye istemeye gömmeliydim seni yüreğime..

Saklamalıydım taa derinlere..

Senin bensiz mutlu olacağın günlerin hayalleriyle avutmalıyım kendimi..

Susmalıydım suskunluğumda boğulmalıydım, boğmalıydım ve sensizlikte yok olmalıydım..

Başara bildiğim kadar nefretimi aşılmalıydım sana..

Nedenini sorma ihtimalini düşünerek yapmalıydım bunları..

Yine de sevmeliydim seni, ama sessiz ve yüreğimdeki kuytularda ...

off ulan off ! Ne zormuş ayrılığı anlatmak ve seni sensizlikte yaşamak...

Şimdi gözlerinin hasretinde, yüreğimin boşluklarında sesini arıyorum.

Ah bir yankılansa sesin odama, gözlerin geceme düşse , Bir tek gülüşün acılarına yetecek ve senle yanan yüreğim senli umutlarla yeşerecek..

Vurgunum sana Sevgili !

Sensizlikte yanıyorum bir alev topu gibi.

Hasretin volkan gibi her köşe başında. Avareyim biçareyim sensiz her yaşımda..

Bak gördün mü? Onca süslü lafın ardından, yine itiraf edemedim. Neyi, niçin neden yaptığımı.. Avunuyorum, avutuyorum işte böyle kendimi..

Susacaksın...

Yutkunacaksın...

Ama konuşmayacaksın...

Seni ve beni düşlerin sonsuzluğunda bırakıyorum..

Düşüp kırılacaksa bu uğurda, kırılıp parçalansın her şey ...

Ve şunu bil artık..

Konuşamıyorum, Susmalarım da kalıyorum hep hüznümün karşısında.
Gözlerimde maziye çalan yaşlar birikti. Sana bir kelime daha sunamıyorum..
Boğazıma ilmek ilmek dokunan hep aynı his, Hep aynı hüznün siması ve hep aynı
hüznün bitik yüzü..
Bırak artık beni ey yar..
Bırak ki Hüznün girdabında esir kalsın yüreğim ..

Berzah Yolcusu

Umursanmak

Susacaksın hiçbir Şey olmamiŐ gibi.
Sonra yine devam edeceksin hayatına kırıldığın yerden.
Ya umursamaz tavırlarını yutkunacaksın,
Ya da sende umursamayacaksın

Berzah Yolcusu

Umutsuz Hayalim

Ben seni sevdim ve senin hasretini çektim..
Günlerce gecelerce bana gelmeni bekledim.
Siyah saçlı yârin bir bahar sabahı düşünü, Umutla ve hasretle beklediğim gibi bekledim..
Buralardan alıp götürmeni yaralarımı sarmanı acılarımı dindirmeni bekledim..
Ama sadece bekledim sen gelmedin ve ben beklemekle yetindim..
Ne görmüştüm gözlerini, ne duymuştum sözlerini..
Ne sarmıştım bedenini, nede tanıyordum seni ve ben seni görmeden severek içimde büyütmüştüm...
Hayalimdin benim...
Her sokağa, karşılaşma umuduyla çıktığım..
Her rüyaya, görme umuduyla daldığım...
Hayatıma, hayatıyla anlam kattığım..
Sırdaşım, Yoldaşım, Hayat Arkadaşım..
Ben Sensizdim..!
Sessiz hıçkırıklarım ile bekliyordum ve bekleyecektim...
Senle yaşayıp senle gülecek, senle dertlenip senle ağlayacaktım..
Ama olmadı...
İç çekişlerim sende, Sende hep hayallerimde kaldın..
Umutlarımı ve beni benden aldın..
Ve ben,
Hala SESSİZİM...
HAYALDEYİM ...
SENSİZİM

Berzah Yolcusu

Unutma

Kader dediğin ince bir çizgi.
Bugün varsın yarın yoksun.
Allāha kul ola bilme yolunda gayret eden ol.
Fırıldak olmaya gerek duymadan yaşa.
Nasıl bilirdiniz sorusunu sana da soracaklar.
Unutma.
Unutursan unutulursun.

Berzah Yolcusu

Üşüyorum

Kendime olan kızgınlığımdan, yüreğimi söküp atmak geliyor içimden.
Sırf hayata inat ölesim var.

Ey sevgili.
Her zaman ki gibi yine sana sesleniyorum.
Yüreğimden şarkılar besteliyorum sana.
Adı sen.
Gülüşü sen.
Ağlaması sen olan.
Her satırı sen kokan şiirler yazıyorum sana.

Göçmen kuşlar gibi gidesim var başka diyarlara.
Özleme sevdalı.
Ölüme hasret.
Gecelere matem.
Dünyadan yasaklı.
Bir ben olamadım benden öte.
Bir senden geçemedim bu alemde.

Olseydin da benim, yine derdim olsaydın.
Ömrünle ömrüme nasıp olsaydın.
Seni, yanımdayken kıskansaydım.
Karşılıksız.
Beklentisiz.
Hesapsız.
Özgür bırakarak.
Kalbinde olan kanadı kırık bir serçe gibi,
Yanında çırpınsaydım.
Yine sen koksaydı ellerim.
Aynalar seni gösterseydi.
Bir kez daha dokunup gülüşüne.
Tutuna bilseydim.
Tuta bilseydim ellerinden..

Haydi.
Bir sigara daha yak.
Dumanı sen.
Kokusu sen.
Özlemi sen.
Bil ki,
Hala üşüyorum.
Ve üşüdükçe seni daha çok özlüyorum.

Berzah Yolcusu

Vakit Tamam

Ayrılıyorum senden ey dünya..!
Bütün güzelliklerini, ihtişamlı görkemini bırakıp, tomurcuk vermeyen dallarımı kırıp,
ardıma bakmadan gidiyorum.
Sınırlı olmayan bir mekan'a, varılacak son durağa bende yolcuym.

Elvada Dünya!
Artık ne atmosferini soluyacağım, ne de çiçeklerini koklayacağım.
Vefayı vefasızlaştıran insanlarınla konuşmadan ve g zellerine sevdalanmadan yok
olacağım..
Hoşça kal fani dünya, ELVEDA sana...

Elveda Arkadaşım, Sırdaşım, Yoldaşım..
Terk ediyorum bu diyarı, Bir daha g r şmeyeceğiz seninle.
Gizli gizli sigara içmeyecek, çay yudumlamayacağız kahve köşelerinde.
Kavgaya etmeyecek ve kavgalara girmeyeceğiz seninle.
Kimlerle paylaşırsın hayallerini, Bilmem kime anlatırsın sevda yellerini.
Artık tek başına, bensiz ve yalnızsın.
ELVEDA can dostum, sana da ELVEDA..

Ve vedam sanadır Ey sevdam.!
Gittiğin her yerde yalnızsın artık.
Peşinden gelen g lgen ve yollarını kesen aşığın olmayacak.
şimdi rahatça seyredersin balkonundan, oyun oynayan çocukları.
Rahat rahat aarsın artık, postacıya kapıyı.
Ve g l msersin içeki ocuklara, Elindeki g llerde adım yok.
Gönlünce gezer, dolaşırsın antebi, nasıl olsa peşinde o serseri yok.
Hoşça kal, Badem G zl m, Gece Sağlım, Can Evim.
Sana da ELVEDA...

Evet .!
Vakit tamam, Gidiyorum..
Soluklarım sıklaştı ve zorlaştı.
Gözlerimde karşı konmaz bir ağırlık.
Bileklerimde sızının etkisi kalmadı, Uyuştu bedenim.
Işıklar söndü ve vakit geldi..
HOşçA KAL.. HOşçA KAL.. HOşçA KAL ..

Yazan: Atif DENİZ

Berzah Yolcusu

Ve Ben

Ve ben nerede olduğumu aradım hep!
Sana aitlerde miydım, yoksa bana aitlerde mi boğulup kalmıştım...
Oysa sevmiştim ve hala seviyordum Seni..
Uzak kaldım, uzaklaştım istemesem de.
Ya.! Yar diye Tutacaktım Elinden, Ya da Senide umursamadan uzaklaşacaktım
benliğimden...
Ve ben Her yaptığı şeyde Bin bir düşünen, Yine Yaptım yapacağı mı..
Sensizlik En acı Yaşantımda olsa, Senide Boğmayacağım Bu girdapta.
Ben Gideceğim Sen kalacaksın, Bir İhtimalde Olsa Bensiz Yaşamaya Alışacaksın.. Yarın,
Ertesi gün, Gelecek gün Deyip Mutluluğa konacaksın..
Ve ben; her yıldız kaydığında, Her rüzgar estiğinde Ve her doğan güneşte Yanına Gelip
Seni Hala Seviyorum Diye fısıldayacağım, Fısıldaması bile acı verse de...

Berzah Yolcusu

Ve Gittim

Hayatımın sonbaharıydı ve ölüyordum.
Yorgun bedenimden çok, yüreğimin kuytularıyla kaldım, sessiz ve yalnız..
Kendin ettin ve buldun dermişçesine haykırdı yalnızlığımı.
Ve tamam oldu vaktim, kapadım gözlerimi sonsuzluğa..

Tıpkı istediğim gibiydi hayat, kapkaranlık bir oda, Ne sağa dönebiliyorum ne sola..
Evet evet.! İşte başardım en sonunda..
Ayrıldım senden Ey dünya..
Bütün güzelliklerinden, İhtişamlı görkeminden.
Sınırlı olmayan bir mekandayım artık.
Tomurcuk vermeyen dallarımı kırıp, dünyayla olan bütün bağlarımı koparıp, uzanmışım musalla taşına..

Artık susuyorum ve hiç konuşmayacağım.
Ne ismim kalacak defterde, ne de anım olacak hiç bir yerde..

Öylesine gitmekti benim ki ; Ne kızmıştım ne de küsmüştüm sana
Öylesine bir gidiş.. Korkak, tırsak ve sessiz..
Şimdi niye gittiğimi merak ediyorsun değil mi ?

Evet gittim..
Çünkü Seni sevdiğim ihtimaline hiç inanmadın..
Gittim..
Çünkü Seni öylesine değil, Ölesiye seviyordum..
Gittim...
Öyle bir gittim ki kimsenin soluğunu kesmeden ve hiç ama hiç arkama bakmadan gittim..

Hayatımın içinde de gitmelerim olmuştu çoğu zaman..
Bazen bir demet gül alıp sana vermeyi hayal ederken, beni sevmediğin ihtimalinden korkup, zile basıp kaçmalarımın tut.
Kendim söylemem gerekenleri, Sana haykırmak istediğim sevgimi ve yüreğimdeki nameleri, isimsiz bir kağıda döküp, Tırsak ve korkuyla posta kutusuna atmalarım olmuştu..
Hiç söyleyemedim sana söylemem gerekenleri ve hep içimde sakladım, senli yaşama hayallerimi.
Öyle olması da gerekiyordu aslında, Ne sen bilmeliydin bu yanan yüreği, ne de ben söylemeliydim sana olan sevgimi..

Ve tercihimizi yaptım..
Senin sadece kokunu hissedeceğim ölümle tanışıp, her canlının ölümü tadacağını hesaba katıp beklemeye başladım..

İşte o gün sende susacaksın ben gibi.
Senin de rengin solacak ve sende uzanacaksın musalla taşına..
Ne ismin kalacak defterde, ne de anın olacak hiç bir yerde.
Öylesine bir gidiş..
Korkak tırsak ve sessiz.....

Berzah Yolcusu

Ve Sensiz

Ve sensiz geçen bir gün daha.
Ve keŖke, yüreğimde olduğun gibi yanımda da olabilsen.
Oyle dokunarak sevebilsem.
Ellerinden tutup koŖa bilsem liseli aŖıklar gibi.
Ben konuŖurken sen gözlerimin içinde kaybolsan.
Ben alnından öperken, sen dokunsan yanaklarıma.
Hep böyle güzel, böyle huzurlu ve mutlu geçse tüm günümüz.
Arada kavga etsek de, umursamadan sevgimizle yaŖasak hayatı..

Ŗimdi, seninle birlikte aynı acı var bedenimde.
Yanımda değilim ve sensizliğin verdiği ızdırabı yaŖıyorum sessizce.
Herkesine inat seviyorum.
Her Ŗeye inat susuyorum.
Sen varsın diye, sen yreğimdesin diye
Ŗeni bana verecek, ömrünün kalanını benimle yazacak olan Rabbimden seni diliyorum.
İnanıyorum.
Dileniyorum, bir dilenci gibi.

Uyursun Ŗimdi usul usul.
Ben hayalimle öperim seni.
Ben hayalimle dokunurum yanaklarına.
Seni tüm kalbimle sarar hissettiririm kendimi.
Elini elimde hisset sevdiğim.
Yüreğim yüreğinde zaten.
Ve sevelim birbirimizi.
Ve inanalım dualarımızı kabul edecek mevlaya.
Biz inanalım ki, kavuŖalım.
Biz inanalım ki, kabul olsun bütün dualar.

Berzah Yolcusu

Yağmurun Hasretle Ağlayışı

Yağmurlu bugün buralar.
Özlemin selinde kaybettim kendimi her zaman ki gibi.
Etrafım ateş çemberi.
Yolum hüznün.
Son durak ölüm.

Yine bir sabah vakti sigaramın dumanında siluetin.
Yüreğimde tarifi imkansız hasretin.
Geç kalınmış bir sevdanın vuslatı
Kan ağlıyor gözlerim.
Ve ben ortasındayım anlamsız düşüncelerin.

Bak; Beni ben yapan içimdeki çocuk ağlıyor, susturamıyorum.
Sana söylediğim her kelimem de utanıyorum.
Ne söylesem boş.
Ben anlamsız zamanın neresindeyim, bulamıyorum.
Dedim ya; seni çok özleyorum.

Umutlarıma ip bağlayıp salmıştım gökyüzüne.
Bilmezdim; ayrılığın ölümün yansıması olacağını yüreğimde.
Şimdi sözler kaçıyor bir bir sessizliğe.
Çekildi can, kesildi nefes.
Ve şimdi hüznün yağmurunda buluşuyor ayrılığın tenleri.

Yanıp yanıp kül oldum sana.
Takıldı düşler ve sözler ayaklarıma.
Ayrılığına savrulup dem vurdum aşka.
Ama unutma ki;
Sen duymuyorsun diye sesim yok olmaz...
Sen bilmiyorsun diye duygularım kaybolmaz...

Ey sevgili...
Sessizliğimin son demindeyim...
Bir gün, gözlerim gözlerimdeyken gerçekleri öğreneceğiz ikimiz de...
İnanıyorum...
İstiyorum...
Umuyorum...
Ve hayal ediyorum...
Bu hayalle yaşayacağım belki karanlıkta...
Belki hüznü ama olabildiğine sevdalı...

Ve son kez; kendime ve sensizliğime ağlıyorum.
Sigaramı yaktım silüetine bakıyorum.
Artık zamanın önemi yok.
Hani dedin ya; "Hiç değişmemişsin".
Evet; sahi hiç değişmedim.
Çünkü o anki söylediğim tüm cümlelerim; bir kaçış değil, seni kırmamak için susuşumdu.

Şimdi için rahat olsun sevdiğim.
Seni senden alacak.
Seni sana anlatacak.

Sensiz bu hayatı yaşayacak.
Kalmadı mecalim.

Dedim ya ey sevgili.
Yağmurlu bugün buralar.
Özlemin selinde kaybettim kendimi her zaman ki gibi.
Etrafım ateş çemberi.
Yolum hüznün.
Son durak ölüm.

Berzah Yolcusu

Yalan

Yalandan ve hileden ne kadar uzak tutarsan kendini,
Yalancı ve hilekârlar uğramaz semtine.
Sen yalancıysan, sana söylenen yalanda da niye diye sorgulamayacaksın.
Çünkü; ne edersen kendine,
Edersin kendi kendine.

Berzah Yolcusu

Yalansız

Yalansız olmalı her şey.
Saf ve sade.
Tertemiz kalmalı.
Dostlukta sevda da.
Bir girdi mi kurt içine.
Temizlenmesi ömür sürer.
Ömür dediğinde bir lahza an kadar.

Berzah Yolcusu

Yalnızlığım Ve Sen

Ne yapsam aklımda hep sen varsın.
Umursamaz tavırlar takınsam da boynumu büküp ağlasam da.
Sevmeyişine yürek dağlasam da..
Hep Sen varsın her zaman aklımda..
Geceleri kapı sesiyle irkilir yüreğim..
Sevgiden yoksun perişan halim...
Rüzgardan duyulmaz ılık nefesim..
Yüreğim umutsuz, Sevgilerdeyim...
Adım adım yürüdüm yollar da ...
Sokaklar da, caddeler de, parklar da..
Ne Zaman içerlesem kendi kendime..
Hep Ağlarım Sessizce Odalarda..
Ağladım, Kadere Darılıp Yürek Dağladım..
Sevilmediğim halde Hep; Aşkın, Sızılıyla yandım..
Ve ben yıldızların mehtaba bakışında kaldım.. Çünkü yalnızdım...
Yalnızdım dedim ya, Yalnız Değildim aslında...
Farkına Varamadım, Benle olan rüzgar fısıltısının..
Gözlerimin , kimseyi umursamadan benim için çarpan kalbimin...
Ellerimin, Her düştüğümde Dimdik durmayı sağladığım ayaklarımın...
Ve daha nicelerinin farkına varamadım işte...
Böylelikle kendimi de, hayatı da, hep hoyrat yaşadım..

Berzah Yolcusu

Yanılı

Gözleriniz sizi yanılıta bilir, kulaklarınız da.
Bir işin aslını öğrenmeden peşin hüküm vermeyin.
Yanılırsanız, kaybedersiniz.
Kaybetmekte her iki tarafa zarar verir.

Berzah Yolcusu

Yaşamak Dediğin

Yine uyku tutmadı her gece olduğu gibi..
Gitmek ve kalmak arasında kalmış yaşıyorum işte.
Yaşamak denirse şayet buna..

Sahi nedir yaşamak dediğin !
Bazen boşlukta öylesine bakmak uzaklara.
Bazense sevmeyeceğini bile bile, koşturmak peşinden ölesiye.
Hayal kırıklıklarına rağmen aşık olmak işte..

Sıradan günlük bir şeymiş gibi acılarla kalmak, dünya meşakkatinden koşarken yorulmak, susmak, suskunluğunda boğulmak.
Yitirdiklerini, kırgınlıklarını, hayallerini sırtına alıp, gelecekte medet ummadan, geçmişin peşine düşen bir eskici olmak..
Bazense sevmek sevilme ve gönlünce gezme her yeri.
Ya da hiç bir şeyi umursamadan yaşamaya çalışmak..

Mesela; geçmişinden bugününe, ne çok olaylar oldu değil mi?
Hani hep deriz ya. Hayatımı yazsam roman olurdu.
Roman olmayacak bir hayat yaşamıyoruz ki.
Her anı dolu dolu yaşanan bir hayata sahibiz hepimiz.
Acısıyla tatlısıyla, ağlamasıyla gülmesiyle, her şeyimizle, her birimizin tek tek yaşadığı ve yaşayacağı bir hayat..
Herkesin kendince bir çaba sarf ettiği, çoğu zaman umudunu kaybettiği ama küçücük bir umut bulduğunda sınırsız sarıldığı bir hayat..
Hani bazen oturursun bir köşeye, farkına varmadan, ellerini şakaklarına dayayıp düşüncelere dalar, gözlerini kırpmadan, uzun uzun boşluklara bakar, geçmişte neler yaşadığını, geleceğe dair tüm planlarını bir çırpıda sana yaşatan, ölesiye veya öylesine yaşadığımız bir hayat..

Sahi öylesine mi yaşıyoruz bu hayatı, yoksa; ölesiye mi ?

Hani şair demiş ya ! Yaşadığın kadar yakınsın sonuna, ne kadar yaşarsan yaşa, sevdiğin kadardır ömrün.
Güle bildiğin kadar mutlusun, üzülme, bil ki ağladığın kadar güleceksin.
Sakın bitti sanma her şeyi, sevdiğin kadar seveceksin.

İşte budur hayat !

İstesen de istemesen de mecbur yaşayacaksın..
Ya öylesine yaşayıp her şeyin toz pembe oluşuyla avutacaksın kendini.
Ya da; ölesiye yaşayıp, acısıyla tatlısıyla seveceksin her şeyi....

Berzah Yolcusu

Yaşamalı

Öyle bir başlangıç yapmalı ki insan hayata
Güldüğünde de ağladığında da hep yaşama tutulmalı,
Öyle sevmeli ki insan;
Sevdiğinin gözüne baktığında Dünyanın en mutlu insanı olmalı
Yaşamalı.
Yaşatmalı.
Sevdiğiyile bir ömür birlikte yaşanmalı.
Onun Elini tuttuğunda yüreğine dokunmalı.
Ağladığında ağlamalı, güldüğünde gülmeli.
Öyle bir yaşama sevinci katmalı ki hayatına.

Berzah Yolcusu

Yazmak

Yazmak kafiyele iki kelimeyi bir araya getirmek değil aslında.

Yazmak!

Yaşamak.

Yazmak!

Yaşatmak.

Yazmak!

Yüreğın dili olmak.

Berzah Yolcusu

Yeni Bir Başlangıç

Kurduğum tüm umutlarımın tek şahidiydi yazdıklarım.
Her günüm yeni bir başlangıçtı sanki hayata.
Ve aşk diye başlıyorum satırlarıma.
Her hecesinde adın yazılıyor dudaklarıma.
Yaza bildiğim kadar yazıyorum.
Şimdi sen diye başlıyorum satırlarıma.

İçimde sen varsın, dışımda sen.
Kalbimde sen.
Aklımda sen.
Dünyamda sen varsın, ahiretim sen.
Adım sen.
Vuslatım sen.
Sesimsin, sessizliğimin dilisin.
Nefesimi kesen tek nedensin.

Tüm sesleri tek bir notaya işleyen enstrüman gibi hislerim.
Sadece sen kokan bir baharın içindeyim.
Bir yanım yalnızlık.
Bir yanım hasret.
Özleten sen, özleyen ben.
Sevdiren sen, sevilen ben.
En güzel şeysin yüreğime seslenen.

Direnemiyorum.
Nefessiz kalıyorum.
Sensizlik ilişiyor mısralarıma.
Ellerimde ellerini, seve bilme ihtimalini düşünüyorum.
Dua dua aşk dokuyorum.
Sensizliğim eylül hüznü.
Sen yoksun; ama ben seni düşlüyorum.
Ve gölgesinde yaşadım hüznün karanlığını.
Gidişin ölümdü.
Son bir defa bakamadan gözlerine, ruhum sensizliğin harabesine döndü.
Aklım durmuş.
Dilim susmuş.
Hüzünlerim var yarına ait olmayan.
Yaşadığım koca bir hayat.
Yaşayamadığım koskocaman sensizlik.
Şimdi ömrümün neresindeyim bilemiyorum.

Hep eksik kalıyor cümleler.
Sus pus olmuş hayat.
Ve ben yine seni yaşıyorum ruhumun derinliklerinde.
Aşkın ummanında.
Dolunayın ışığında.
Akşamın mehtabında.
Muradımı bekler gibi seni bekliyorum.
İlk günün heyecanı ve sevdanın kördüğümü gibi.

Berzah Yolcusu

Yine Yoksun

Bir gece daha geçiyor ve bir gün daha bitiyor ömürden.

Yine yoksun.

Yine hayaline sarılıp mehtaba baka kalacak gözlerim.

Sözlerim kulağına seni sevdiğimi fısıldayacak ve sen yine duymazdan geleceksin yakarışımı.

Biliyor musun.

Sen gittiğin günden beri, sokak lambaları aydınlatmıyor oda mı.

Sen diye kokmuyor artık çiçekler.

Ve ben korkuyorum yalnızlıktan.

Ve ben bekliyorum ölümün loş penceresinden gelecek olanı.

Biliyorum.

Bir gün geleceksin.

Güller dikeceksin ve sulayacaksın kurumuş toprağı.

Bil ki; ne toprak ıslanacak ne güller yeşerecek.

Bil ki; bekleyeceksin ve oksayacaksın yanağı.

Ve tutacaksın ellerimden.

Ve göreceksin toprak oluşumu.

Şimdi bekleme vakti.

Ölcek olmalı.

Can kafesime dokunmalı.

Beni benden alıp toprağı koymalı.

Bir taşım olmalı, başımın üstünde.

Korkmamalıyım artık yalnızlıktan.

Amin demelisin sonra Fatiha okuduktan.

Berzah Yolcusu

Zafer

Seni zafere ulaştıracak tek eylem,
Cesaretin,
Liyakatin ve inancıdır.
Dünyalık istersen dünyalık,
Ahretlik istersen ahretlik.
Meylin ne ise rabbim onu serer önüne.

Berzah Yolcusu

Zaman

Susacaksın. Dilin lal olacak.
Bir elveda bile demeden gideceksin belki de.
Onun için, iyi biri olmanın vakti yarın değil,
Şu an ki an.
Şimdiki zaman.

Berzah Yolcusu

Zamanı Geldi

Ayrılık zamanı geldi.
Gitmen lazım yine.
Dar vakitlere sığdırdığımız nefesini de kokunu da alıp gidiyorum.
Ama bil ki giden sadece bedenim.
Kısa bir fasıla kadar.
Sadece güleceğin bir hayat ve hüznü olmayan bir yaşam diliyorum.

Bana bıraktıkların o kadar fazla ki.
Yaşamıma kattığın güzellik.
Mesela o güzel bakışın.
Kalbimin en güzel yerine girişin.
Koklayışın, öpüşün.
Şiirlerime ilham verişin.
Her seferinde, gözlerime çağlayan gözyaşlarımı bile bıraktın yüreğime.
Ben o gözyaşlarımı bile, senin hatırına seviyorum.

Şimdi ne yapıyorum biliyor musun.
Kulağımda bizim şarkı.
Gözlerimde nadide gülüşlerin.
Yüreğimde sana olan büyük sevdâ.
Ve dilimde bitmek tükenmek bilmeyen allah'a yakarış.
Damlıyor, akıyor..
Sonra
Çok güzel bir hayat diliyorum.
Sadece güleceğin bir hayat.
Hüznü olmayan.
Sensizlik çok zor olacak bunu da biliyorum.
Ama giden bedenin.
Belki seni bile özlemeyebilirim.
Bana bıraktıkların o kadar fazla ki.
O güzel bakışın
Aydan güzel yüzün.
Can yakıcı duruşun.
Hiç özletmeden rüyalarımâ girişin.
Konuşurken cezbedici gülüşün.
Şiirlerime ilham verişin..
Kalbimin en güzel yerine girişin.
Hiç söylemesen de gizlediğin sevişin.
İçi dışı bir oluşunla güven verişin.
Yıllar geçmesine rağmen hala sıcaklığını koruyuşun.
Sırf sana verilmiş cazibeli oluşun.
Sönmüş bir aşkı varlığıyla alevlendirişin.
Ve sıcaklığıyla ruhumu ısındırışın.
Daha ne isterim ki senden.
Soğuk bir kahve birde sigara geceyi de aldım mı.
Doğa doya olurum senle..

Berzah Yolcusu

Zarar

Sana kötülük yapan insanlardan uzaklaşmadıkça,
Zarar görmeye devam edeceksin.
Yaratılanı yaratandan ötürü sev,
Lakin samimi olma.
Şimdi tedbirine al, Sonra ağlayıp sızlanma

Berzah Yolcusu

Zor Azizim

Sevmek zor azizim..
Ve beklemek.
Sınırları bilerek ve aşmadan, incitmeden, kırmadan gel demeni beklemek.
Ne zor şey seni sevmek.
Ne zor şey gel demeni beklemek.

Sevmek zor azizim.
Ve yaşamak.
Ellerinden tutma hayalini kurmak.
Öpmek koklamak.
Yastığa koydun mu başını, onu; onsuz göğsünde uyutmak.
Ne zor şey seni yaşayamamak.
Ne zor şey gel demeni beklemek.

Sevmek zor azizim.
Ve susmak.
Uzandığımda yatağıma iki damla yaş dökmek.
Yani sabretmek.
Ve seni senin aynandan seyretmek.
Gözlerini hayal ederek seni düşünmek.
Belki kırılmak, hiç konuşmadan susmak.
Çok zor azizim seni sevmek.
Ne çok zor seni beklemek.

Sevmek zor azizim.
Ve anlatmak.
Senin şarkını dinlemek.
En umulmadık yerde seni beklemek.
Ve tesadüfler girdabında boğulmak.
Senden sana kaçmak zor azizim.
Sevmek kadar zor.

Berzah Yolcusu